

உ
கணபதி துணை.
பலபட்டடைச் சொக்கநாதக்கவிராயர்
இயற்றிய

தேவையுலா.

இஃது
உத்தமதானபுரம்

வே. சாமிநாதையரால்

பல பிரதிருபங்களைக்கொண்டு பரிசோதித்துத்
தாம் நூதனமாக எழுதிய அரும்பதவுரையுடன்
பதிப்பிக்கப்பட்டது.

“செந்தமிழ்”ப்பிரசுரம்—ககூ.

மதுரை :
தமிழ்ச்சங்க முத்திராசாலைப்
பதிப்பு.

1911.
விலை அனா-4.

உ

மு க வு னை.

—: (0): —

தேவாரம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

திருநேரிசை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கடலிடை மலைக டம்மா லடைத்துமால் கரும முற்றித்
திடலிடைச் செய்த கோயி றிருவிரா மேச்சு ரத்தைத்
தொடலிடை வைத்து நாவிற் சுழல்கின்றேன் லாய்மையின்றி
யுடலிடை நின்றும் பேரா வைவராட் கிண்டு நானே.

தேவையுலா என்பது, இராமேசுவரத்துத் திருக்கோயில் கொ
ண்டெழுந்தருளிய ஸ்ரீ : இராமநாதர்மீது பலபட்டடைச் சொக்கநாத
பிள்ளையால் இயற்றப்பெற்றது; தேவை இராமேசுவரம்; இது பா
ண்டிநாட்டிலுள்ள பாடல் பெற்ற பதினான்கு சிவஸ்தலங்களுள்
ஒன்று.

உலாவென்பது தமிழ்ப்பாஷைக்குரிய தொண்ணூற்றாவகை
பிரபந்தங்களுள் ஒன்று; பேதை முதலிய எழுவகைப்பருவமக
ுரபரும தன்னககண்டு காதல் கூரும்படி ஒருதலைவன் வீதியிற்
வனி போந்தானென்று அவனுடைய அரிய செயல்களைப் பலவ

கையாகப் புலப்படுத்திக் கவிவெண்பாவாற் பாடவேண்டுமென்பது அந்நூலுக்குரிய விதி; வீதியென்றது இங்கே உருத்திர கணிகைய ருடைய தெருக்களை.

இந்நூலால், ஸ்ரீ இராமநாதருடைய பெருங்கருணைத்திறமும் இராமேசுவரத்தலவிசேடங்களும் தீர்த்தவிசேடங்கள் முதலியனவும் வேறுதலபுராண கதைகளும் பழைய சிவபுராணங்களிற் காணப்படும் அரியசரித்திரங்களும் நாயன்மார்களுடைய அருமைச்செயல்களும் பலமுகமாக அவ்வவ்விடத்து அறியலாகும். இன்னும், பொருளை எளிதில் விளக்கும் மடக்கு, சிலேடை முதலிய சொல்லணிகளும், முக்கியமான பொருளணிகளும் கேட்டோர்களை வினாவில் வியப்பிக்கும் தொனிகளும் இதிற்பரக்கக்காணலாம். அன்றியும் இத்தலத்தில் உள்ள ஆரியர் ஐநூற்றுப்பன்னிருவர் என்பது கூச-ம் கண்ணியாலும், பண்டைக்காலத்தில் இத்தலத்தில் இன்ன இன்ன திருப்பணிகள் இன்னொன்றொன்றாய் செய்விக்கப்பெற்றனவென்பது கூஎ-ம் கண்ணி முதலியவற்றாலும், இரகுநாத ஸேதுபதி கட்டுவித்த மண்டபம் ஒன்றில் உழைவகாலத்தில் இராமநாதரெழுந்தருளினமென்பது கூட-ம் கண்ணியாலும், திருத்தேர் சேதுபதிகளாற் செய்விக்கப்பெற்றதென்பது க௦அ-ம் கண்ணியாலும், இராமநாதருக்குச்சாத்திய திருவாடை விஜயரகுநாதஸேதுபதியால் அளிக்கப்பெற்றதென்பது கூஎ-ம் கண்ணியாலும், அவர் திருத்தேர்வடமுகூர்த்தம் செய்தனமென்பது க௩அ-ம் கண்ணியாலும் விளங்குகின்றன. இன்னும் இங்ஙனம் விளங்குவன பல.

இந்நூலாசிரியர், கவிராயரென்றும் புலவரென்றும் வழங்கப் பெறுவர். இவருடைய வாக்கின் பெருமை இத்தமிழ்நாட்டில் யாவருக்குத் தெரிந்ததாதலால், அதைப்பற்றி இங்கே ஒன்றும் எழுதத் துணிந்திலேன்.

திருத்தேர்வட முகூர்த்தம் செய்தவர் விசயரகுநாதஸேதுபதி என்று கூறியிருத்தலால் அவர் காலமும் இந்நூலாசிரியர் காலமும் ஒன்றென்பதும் இந்நூலை இயற்றுவதித்தவர் அவரென்பதும் விளங்குகின்றன.

பண்டைத்தமிழ்நூல்களிற் காணப்படாத ஒருவகைச்சொற்கள் இந்நூலிற் சிலவிடத்து வந்துள்ளன; இடத்துக்கேற்ற சிறப்புள்ளன வென்று கருதி அவை பெரியவர்களால் அக்காலத்து அங்கீகரிக்கப் ப்பெற்றன போலும்.

இற்றைக்குச் சற்றேறக்குறைய ௩௨-வருடங்களுக்கு முன்பு அன்பர்களுடன் நான் சேதுபுராணத்திற் பாலோடைச்சருக்கத்திற் குப் பொருள் கேட்டுக்கொண்டிருந்தபொழுது திருவாவடுதறை ஆதினத்து மஹா வித்துவான் ஸ்ரீ : மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள், “மேலான கத்துருவின் வீழ்சலதோ டந்தணிக்கப், பாலானி யாகிய பாலோடையும்” (கண்ணி-௩௧) என்பதைக்கூறி, அதிலுள்ள ‘சலதோடம்,’ ‘பாலானி’ என்பவற்றைப் பலபடப் பாராட்டி, “இது தேவையுலா” என்றும், “இதில் உச-தீர்த்தங்களுந் இப்படியே ஒவ்வொரு நயம்படக் கூறப்பெற்றுள்ளன” என்றும் சொன்னார்கள். அதுவே இந்நூலைத்தேடி ஆராய்ச்சியெய்யும்படி பண்ணுவதித்தது.

கிடைத்த இந்நூற்கையெழுத்துப் பிரதிகள் :

திருவாவடுதறையாதினத்தலைவர்களாகிய ஸ்ரீமத்-அம்பல வாணதேசிகரவர்கள் அளித்த பிரதி	க.
---	-----	-----	----

ஸ்ரீ : மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையவர்கள் பிரதி	க.
---	-----	-----	----

திருநெல்வேலி, தெற்குப்புதுத்தெரு, வக்கில் சுப்பையா பிள்ளையவர்கள் விட்டிலிருந்து, மேலகரம் ம-நா-நா-ஸ்ரீ திரி கூடராசப்பக்கவிராயரவர்கள் வாங்கித்தந்த பிரதி	க.
--	-----	-----	----

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கத்து அக்கிராஸனாதிபதியும், பாலவனத் தம் ஜமீந்தாருமாகிய இராமநாதபுரம் மகா-ஈ-ஈ-பூ பொ. பாண்டித் துரைஸாமித்தேவரவர்கள் செந்தமிழ்ப்பத்திரிகையில் மாதந்தோ றும் வெளிப்படுத்தும்படி ஏதாவது தமிழ்நூலொன்றை அனுப்பிவர வேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கூறினமையால் அவ்வண்ணம் செய்ய த்துணிந்து இம்முறை இதனை வெளிப்படுத்தலானேன்.

எண்ணியதை நிறைவேற்றும்படி திருவருளைச் சிந்திக்குள் னன்.

சென்னபட்டணம்

24-2-07.

இங்ஙனம்,

வே. சாமிநாதையன்.

பலபட்டடைச் சொக்கநாதக் கவிராயரிடற்றிய

தேவையுலா.

காப்பு.

ஆதியுலாக் கொண்ட வமலனிரா மேசன்மேற்
சோதியுலாந் தேவையுலாச் சொல்லவே—காதலாம்
தந்தத்தொந் தித்தந்தித் தாவென்று மஞ்சிவன்சேய்
தந்தத்தொந் தித்தந்தித் தான்.

நூல்.

நீர்கொண்ட மேக நிறங்கொண்ட மால்கமலப்
போர்கொண்ட கண்மலராற் பூசித்தும்—சீர்கொண்

உ. பெமன் னியுவி னுபதேசம் பெற்றுஞ்
செபமன் னியபூசை செய்தும்—இபமென்ன

ங. வந்து பிறந்த மதலையைச் சாம்பனென
இந்துகுலத் தொன்றுபெய ரிட்ட ஸமுத்தும்—வெந்துயரை

ச. மேன்மார்த்தும் வில்வோத கேச்சுர லிங்கத்தை
ஆன்மார்த்த பூசையா வர்ச்சித்தும்—நான்மறையின்

காப்பு.

ஆதியுலா-சோமான் பெருமான்நா
னார் அருளிச்செய்த உலா. தேவை-
)ராமேசுவரம்; நூலின் கக, கடக,
உஉசு, உசுஅ, ஈஈஅ, ஈசுப-ம் கண்
ணிகளிற் காண்க.

மூன்றாமடியில், 'தந்த' என்பது
முதலியன தாளவொற்றுக்கள். சொ
ல்லத் தான் காதலாமென்க.

நூல்.

க. மால், எழுவாய்.

உ. உபதேசம்பெற்றதை, கூர்
மபுராணம், பூர்வகாண்டம். ஈக-ம்
அத்தியாயத்திற்காண்க. செபம்-ஐபம்

ங. மதலையை-சாம்பவதியின் பி
ளையை. ஸாம்பனென்பது சிவபெ
மானுடைய திருநாமம்.

ச. வில்வோதகேச்சுரம் ஒருசி
வஸ்தலம். ஸ்ரீகண்ணபிரான், நாகா
சுரனைக்கொன்று தேவலோகஞ் செ
ன்று பாரிசாதவிருஷத்தை அபகரி
த்தபின்பு பாரியாத்திர மலையை
டைந்து, அதற்கு வரங்கொடுத்துவி
ட்டுத் தாம் நினைத்தமாத் திரத்தில்
வந்த கங்கையில் ஸநாகம் செய்து, கங்
காதீர்த்தமும் வில்வமும் வைத்து
அவற்றிற் சிவபிரானை ஆவாஹனஞ்
செய்து, தாம் கொணர்ந்த பாரிசாத
மலர்களால் அருச்சுணபுரிந்து துதித்
தனர். இதனால் அவ்விடம் வில்வோ
தகேசுவாமென்று திருநாமம் பெற்
றது. இது, பாராதம், ஹரிவம்சம்,
விஷ்ணுபர்வம், எடு-ஆம் அத்தியா
யத்திற்கண்டது.

- ரு. வேர்பெற்ற வீதி விடங்கரைப் பாத்கடலின்
மார்பிற் சுமந்து வணங்கியும்—நேர்பெற்ற
- சு. தொண்டு புரியுந் தொழும்பெல்லா நாணாந்
கண்டு புரியுந் கருணையால்—அண்டருல
- எ. கின்னு நடுங்கு மிராவணனைக் கொன்றபழி
தன்னை யகற்ற றலைக்கிடா—என்னையோர்
- அ. பல்லா யிரவர் படைத்த மலமாத்
யெல்லா விருளு மினிதகற்றத்—தொல்லைநாட்

உச-தீர்த்தங்கள்.

- கா. கால வரையடைந்துங் கால வரையடையாச்
சீல முடையசகர தீர்த்தமும்—கோலவரைப்
- க௦. பேதையொரு பாகன்போற் பேயுடனேயாடும்
வேதாள தீர்த்தமெனு மென்புனலும்—பூதலத்து
- கக. வாவுந் திடமதிக்கு வந்த மறுத்துடைத்த
பாவ விநாசப் பசுந்தடமும்—ஆவலாற்
- கஉ. சீதைதரும் பட்டத்தாற் றேவேந் திரப்பட்டங்
கோதகன்ற தாஞ்சீதா குண்டமும்—நீதிபோய்த்
- கங. தேயமிழந் தோனிழந்த தேர்பரியெல் லாங்கவந்த
வாயி லுதிப்பித்த மங்கலமும்—நேயத்தால்
- கச. ஏத்திய நல்லோரை யேகாந்த ராமன்பாற்
சேர்த்து விடுமுத தீர்த்தமும்—பூத்தமலர்

ரு. வீதிவிடங்கர்-திருவாரூர்த் தி
யாகராசர்.

எ. தலைக்கீடு - வியாஜம். என்னை -
என்னவியப்பு; ஓர், இடைச்சொல்.

க. காலவரை-காலவமுனிவரை,
கால எல்லை. சக்ரதீர்த்தமுதலிய
உச-தீர்த்தங்களின் விசேடங்களையு
ம், ஆடிப்பேறுபெற்றோர் இன்னா
என்பதையும் சேதுபுராணத்துள்ள
சக்ரதீர்த்தச்சுருக்க முதலியவற்றா
ல் முறையே அறிந்துகொள்க. நூ
லாசிரியர், ஒவ்வொரு நயம் புலப்ப
ட உச-தீர்த்தங்களையும் முறையே
கூறியிருக்கும் அழகு கூர்ந்துணர்ந்து
இன்புறற்பாலது.

க௦. பேதையொருபாகன்போல்-
சிவபெருமான் பேயோடாடுதல்போ
ல. பேய்-சுதர்சனனாகிய பேய்.

கக. திடமதி - ஒருவன் பெயர் ;
மறு-அவனடைந்த பாவம்; சந்திரற்
குள்ள கனங்கமென்பது மற்றொரு
பொருள்.

கஉ. பட்டம் - குளம், பதவி. கோ
து - ஐந்திரனைச் சார்ந்திருந்த பிரஹ்
மஹத்திதோஷம்.

கங. தேயமிழந்தோன் - மனோச
வனென்னும் அரசன். கவந்தம்-நீர்.

கச. 'ஏகாந்தராமம்' என்பது
இராமேசுவரத்திலுள்ள ஓரிடம் ; இ
ராமர் இராவண சங்கரத்திற்குரி

- கரு. வீட்டிலுறை வேதாவை மிக்கமக வானாகக்
கூட்டி யருள்பிரம குண்டமு—வாட்டமுறு
- கசு. நெய்யமனத் தன்மசக னூறுமக வானாகச்
செய்யு மனுமகுண்ட தீர்த்தமும்—ஐயமற
- கௌ. பானத வானிவடி வாய்த்தெய்வ யானைதனை
யீனு மகத்தியனு ரேல்வையும்—மேனாளில்
- கஅ. மெய்கழுல வந்த விசயன் றமையனுக்குப்
பொய்கழுவி ராமர்திருப் பொய்கையும்—தெய்வதங்கள்
- கசு. வாழு மொருதேவை வந்து பலதேவர்
தாழு மிலக்குமணர் தண்புனலும்—சூழலகிற்
- உ௦. காந்திவருங் கூட்டைக் கழுவச் சுகாமுகுருத்
தீர்த்து விடுசடா தீர்த்தமுஞ்—சாந்தமலர்
- உக. கூற்றன் மகனைக் குபேரன் மகனாகத்
தேற்று மிலக்குமி தீர்த்தமும்—நாற்றிசையும்

காரியங்களைப் பலருடன் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்கையிற் கடல்முழக்கம் ஒருவர்பேசியது ஒருவர்க்குக் கேளாமலிருக்கும்படி செய்தமையின், அவர் கோபிக்க, உடனே கடல் ஓசையின்றி அடங்கியதனால், அவ்விடத்திற்கு ஏகாந்தராமமென்றும் ஏகாந்தராமநகரம் என்றும் அங்கு எழுந்தருளியிருக்கும் இராமபிரானுக்கு ஏகாந்தராமனென்றும் பெயர்கள் உண்டாயின; “மாயோ னடக்கும், நெடுங்கடல் போலடங்கி நிற்க” என்றும், “இமைக்குங் கடலே ழிலேகாந்த ராமன், அமைக்குங் கடல்பார்த் தமர்ந்தீர்” என்றும் பின் வருதல் காண்க; கசு, கௌ.

கரு. வேதா - பிரமர். மகவான் - யாகத்தையுடையவர்; பிரமதேவரை இந்திரனாகச் செய்ததென்பது மற்றொருபொருள்.

கசு. தன்மசகன் - தருமசகன்; இவன் ஓரரசன். நூறுமகவான் - நூறுபிள்ளைகளையுடையவன். தன்மசகனென்னுமொருவனை நூறு இந்திரர்களாகச் செய்ததென்பது மற்றொருபொருள்.

கௌ. மானதவாவி - சைலை அல்

லது இமயமலையிலுள்ள ஒரு தெய்வப்பொய்கை. தெய்வயானை - கசுநீவானென்பவனைத் தாக்குதற்பொருட்டுச் சிவாஞ்ஞையால் தோன்றிய யானை, ஏல்வை-குளம்; “மதிக்கு மகத்தியனார் வாவிவந்த வேழத், துதிக்கை யனைய துடையான்” என்பரின்னும்; உஉஉ.

கஅ. மெய் - உடம்பு. விசயன் தமையன் - தருமபுத்திரர். பொய் - துரோணசாரியார் இரக்கும்படி கூறிய பொய்யமொழி. கழுவல்-நீக்கல். மெய்கழுவவந்தவனுக்குப் பொய்யைக்கழுவி யதென்பது குறிப்பிப்பொருள்.

கசு. தேவை - இராமேசுவரம். பலதேவர் - பலராமர். ஒருதேவைப்பலதேவர்கள் வணங்கினார்களென்பது ஒன்று.

உ௦. கூடு - உடம்பு. சுகம் - சுகமுனிவர். அழுக்கு - மனமாசு. கூட்டைக்கழுவக் கிளி அழுக்குத்தீர்த்ததென்பது மற்றொரு பொருள்; “நீடுசடா, தீர்த்த மொருககத்தின் சென்மந் துடைத்தமைகேட், டார்த்தககமெல்லா மடைந்ததென” என்பரின்னும்; ககரு, ககசு.

உக. கூற்றன் மகன் - தருமபுத்தி

தேவையுலா.

- உஉ. போய்முனைக்குஞ் சீதைபழி போக்குதற்காத் தண்ணீரிற்
 தீர்முனைக்கு மக்கினி தீர்த்தமும்—பூமியிலே
- உங. தங்குமறை யான்றானுந் தந்துவிசும் பின்மறையான்
 செங்கையு நல்குசகர தீர்த்தமும்—பங்கயத்தோன்
- உச. மாலை முடியறுக்க வந்த பிரமகத்திக்
 காலே யறுத்தசிவ கங்கையும்—வேலையெனப்
- உரு. பொங்குநீர்க் குள்ளே புழுங்கினேன் வெம்மையொரு
 சங்கநீர் தீர்த்தசங்க தீர்த்தமும்—பங்கொருவன்
- உசு. ஒப்பரிய வையத்தி லோடிவந்து முந்நீரைச்
 செப்பமுற நீந்தியமுத் தீர்த்தமும்—இப்புவிபின்
- உஎ. மாமிக்காய் மாமன்போய் மாமனைக் கொன்றபழி
 சேமித் திடாக்கோடி தீர்த்தமும்—காமத்தால்
- உஅ. ஓசைநீர் தோய்ந்தோற் குருப்பசியின் வேதனைகள்
 மோசனமாஞ் சாத்யா முதநீரும்—பேசொருவன்
- உசு. வெண்மை யிரைக்கழுவ மிக்க கருமயிராற்
 தண்மை பெறுஞ்சருவ தீர்த்தமும்—வண்மையினுற்
- ரு. றானே யரியையுஞ் சம்புவையும் விண்ணவர்தங்
 கோளுகச் செய்ததனுக் கோடியும்—மாநிலத்தின்

ரர். குபேரன் மகளுக - பெருஞ்செல்
 வமுடையவளுக, யமன் பிள்ளையை
 க் குபேரன் பிள்ளையாக்கியதென்ப
 து மற்றொன்று.

உஉ. தீயில் தண்ணீர்தோன்று
 வது முறையாக இருப்பத் தண்ணீ
 ரில் தீமுனைத்த தென்றது வியப்பு.

உஉ-உங. பூமியிலே தங்குமறை
 யான் - ஹரிஹர என்னும் அந்தண
 ன். விசும்பில் மறையான் - சூரியன்.
 முன்னர்க்குறிய சக்கரநீர்த்தம் வே
 று, இது வேறு.

உச. மாலைமுடி - மாலையையணி
 ந்த தலை. அறுக்க- அறுத்தலால். பிர
 மகத்தியினது அடியை.

உரு. நீர்க்குள்ளே புழுங்கினே
 ன் - வற்சரபமுனிவர். புழுக்கம் - ந
 ன்றிமறந்தேமையென்னுமனவெப்ப
 ம். பெருவெள்ளத்தினுள்ளே முழுகி
 யும் திராத வெப்பம் ஒரு சங்குநீரா
 லே தீர்ந்ததென்பது மற்றொருபொ
 ருள்.

உரு-உசு. பங்கு ஒருவன் - முடவ
 னாகிய இரயிக்குவ முனிவன். வைய
 ம் - வண்டி. முந்நீர்-கங்கை யமுனை க
 யையென்னுமூன்றுதீர்த்தங்கள்; கா
 லில்லாதவன் பூமியில் ஓடிவந்து கட
 லே நீந்தினுனென்பது மற்றொருபொ
 ருள்.

உஎ. மா மிக்காய் - பெருமைபிகு
 ந்து. மா மன்-திருமகள் சுணவராகிய
 கண்ணபிரான்; மாமனைக் கொன்ற-
 தம்முடைய அம்மானாகிய கஞ்சனை
 க்கொன்ற. சேமித்திடா - பாதுகா
 வாது தொலைத்த.

உஅ. நீர்தோய்த்தோன் - புரூர
 வா. உருப்பசி - ஊர்வசி; நீராடியவனு
 க்கு அச்சத்தைத்தரும் பெரும்பசி
 தீர்ந்ததென்பது குறிப்புப்பொருள்.
 ஒருவன் - சுதரிசனென்பவன்.

ரு. அரி - குரங்கு. சம்பு - நரி. மே
 ற்படி புராணம், கவிசம்புச்சுருக்கம்
 பார்க்க. திருமாலையும் உருத்திரரை

௩௧. மேலான கத்துருவின் வீழ்சலதோ டந்தணிக்கப்
பாலாவி யாகியபா லோடையும்—மேலான

௩௨. நா னுருவா மம்புருவ நங்கை சிலையுருவின்
கோண லொழித்தகவி குண்டமும்—காண

௩௩. அரிதலை தன்னை யயனுடலிற் சேர்க்குஞ்
சரசுவதி காயத்ரி தாமும்—பிரச

௩௪. மொழுகுஞ் சளைகளா வோங்குபுகழ்த் தேவை
முழுது மொருபழமா முன்னோர்—தொழுதிறைஞ்சுஞ்

௩௫. சேதுப் பலாமரமாச் சேதுப் பலாமரத்தின்
மீதிற் பழுத்த வியன்கனியின்—கோதற்ற

௩௬. வான்பே ரமுதென்றால் வாய்கசக்கத் தித்திக்குந்
தேன்போ னிறைந்த சிவக்கொழுந்து—மான்போர்வாள்

௩௭. மச்சமயில் போற்கண் மலைவள நங் காதலியாம்
பச்சைமயில் வாழ்செம் பவளமலை—நிச்சயமாய்க்

௩௮. காவையு மிர்த்ர புரத்தையுங் காணனமுந்
தேவையு மாகத் திருத்தினோன்—மேவுந்

௩௯. திருக்கந்த மாதனத்திற் சென்றேறு நாடொட்
டிருக்கந்த மாதனமா வேறான்—வெருக்கொள்ளு

யும் இந்நிரைகச்செய்ததென்பது கு
றிப்புப்பொருள்.

௩௧. சலதோடம் - வஞ்சனையா
லுளதாகிய பாவம்; அது வினதை
யை அடிமையாக்கியது. பாலாவி-
பால்வேது. ஜலதோஷத்தைத்தணி
த்தற்கு இது பாலாவியாயிற்றென்ப
து மற்றொருபொருள்.

௩௨. நாண் - நாணம். அம்புருவ
ம் - அழகிய புருவம். நங்கை - அரம்
பை. சிலையுருவம் - கல்வடிவம். கவிசு
ண்டம் - கவிதீர்த்தம். நாணி, அம்பு,
வில் இவற்றின் வடிவங்களைப்பது
மற்றொன்று.

௩௩. அரிதலை - அரித்தலை. திரு
மாலின் தலையைப் பிரமருடைய உ
டலிற் சேர்த்ததென்பது ஒன்று.

௩௪. பழம்-பலாப்பழம்.

௩௬. 'தேன்போலிழைந்த' என்
றும் பாடம்.

௩௫-௩௬. கனியின் தேன்போல்
நிறைந்தவென்க. மானும் போருந்
குரியவானும்.

௩௭. மச்சம் அயில் - மீனும் வே
லும். மலைவளர்காதலி - அம்பிகையி
ன் திருநாமம்; காதலியென்றும் வ
ழங்கும்; "காதலிதோ" என்பர் பி
ன்; ௧௦௮. மலைக்கு மயில் உரியது.

௩௮. நிரனிறை.

௩௯. திருக்கந்தமாதனம் - ஒரு
மலை; அஃது இராமநாதர் எழுந்தரு
ளியிருக்குமிடம்; "கந்த மாதனத்தி
லருச்சித் தேத்து, மேந்துபுனர் ச
டிவமுடி யிராமநாதன்" என்பதனை
லுணர்க; (சேதுபு. கடவுள். உ) இரு
க்கு அந்தம் - வேதத்தின் உச்சி.

- ச௦. முங்கார கால வயிரவனா மோங்கார
சங்கார காலனையுந் தாடித்தோன்—பொங்குபெயர்க்
- சக. காவலுறுஞ் சேதுவந்த மாகாளி யம்மையருட்
காவல் புரியுந் கடிநகரான்—தேவர்கோன்
- சஉ. வேதனைசெய் கால்விலங்கை விட்டோட்டு வேன்சேது
மாதவன் கால்விலங்கை மாற்றாதான்—மோதி
- சங. எறிகடலைத் தாண்ட வெழுந்தவனு மானை
மறிகடலை யென்றெதிரே வைத்தோன்—உறுபுலியாற்
- சச. கோலு கலிங்கமன்றிக் கொட்டுணையும் பட்டுடான்
| வாறுக லிங்க வடிவினான்—மேலா
- சரு. மவனசை யாம லணுவசை யாமை
பவனனு மாருதியும் பார்த்தோன்—அவனையுமை
- சஈ. தானா த் தான்வந் தெமையாள நாரொல்லாம்
வானோரை யாளவந்த வானோரும்—வனோரைப்
- சஎ. பூதலமீ தாளப் புரியுந் கருணையான்
பாதலமே யாபரணப் பையானோன்—வேதனார்
- சஅ. சென்னி தனக்குந் திருக்கை மலர்விடும்
அன்னமு நல்கு மருளான்—சென்னி

ச௦. உங்காரகாலவைவரென்ப
து ஸ்தலவைவரவர் திருநாமம். பெய
ர்க்கு - புகழ்க்கு.

சக. சேதுவந்தமாகாளி - சேது
பந்தமாகாளி; ஸ்தலதேவதை.

சஉ. சேதுமாதவருடைய கால்
விலங்கை மாற்றாமையே, ஸதுபுராணம்,
சேதுமாதவச் சருக்கத்தால் அறிய
லாகும்.

சங. கடலை மறி.

சச. கோலு கலங்கம் - சுற்றப்ப
ட்டஆடை. கொட்டின் னையும். வாலு
க லிங்கம்-மணலாலாகிய சிவலிங்கப்
பெருமான்; என்றது, இராமநாதரு
டைய திருமேனியை; 'மாதவர் வகு
த்தவேலை வந்தது நிறுப்பாய் வல்லே,
சீதைவா லுக்கத்தாற் செய்த சிவனரு
ட் குறியை யென்றார்' என்பதனாலு
முணர்க; (சேதுபு. இராமனருச்
சனை, அடு.)

சரு. அகங்காரமுற்றிருந்த பல
தேவர்களுக்கு முன்பு இயக்கவடிவங்
கொண்டுசென்ற சிவபெருமான நா
ட்டியதுரும்பை அசைத்தற்கு வாயு
தேவன் வலயில்லாளுனமையும், எடு
த்துவிடுவதற்காக இராமலிங்கத்தை
அனுமார் பலமுறை அசைத்தப்பார்
கவும் அஃது அசையாதிருந்தமையு
ம் இங்கே அறியற்பாலன; முறையே
கந்தபுராணம், காமதகனச்சருக்
கம், சக-ம்பாடலையும், சேதுபுராணம்,
இராமனருச்சனைச் சருக்கம், கடுக-
ம்பாடல் முதலியவற்றையும் பார்க்க.

சஎ. ஆபரணம் பாம்புகளானமையின,
பாதலம் ஆபரணப் பையாயி
ற்று.

சஅ-சஅ. அன்னம்-பிசுபான்ன
ம். பிரயருக்குக் கொடுத்திருந்தத
ன்றி அவா தலைக்கும பதுமாஸன
ம், அன்னவாகனம் கொடுத்தரு
ளினரென்பது மற்றொரு பொருள்.

- சக. மதியார்க்குந் தாள் பணியும் மார்க்கண்டே யர்க்கு
முதயாத் தமன மொழித்தோன்—கதிரவற்கும்
௩௦. சண்டைப் படுமிருட்குந் தக்கன் செயுமோம
குண்டத்தின் முன்னுறவு கூட்டினோன்—புண்டரிகக் *
௩௧. கண்ணினான் கண்களுக்குக் காட்டாத பொற்பாதங்
கண்ணிலா வந்தகற்குங் காட்டினோன்—கண்ணின்
௩௨. கடைக்கு விடயமன்றிக் கார்முதலை யென்று
விடைக்கு விடைகொடுத்த வேந்தன்—இடைக்குலத்துப்
௩௩. பூவையர் தாள் பணியப் போகாமல் விண்ணவர்க்குச்
சேவை கொடுத்த நுளச் செல்கொடியான்—றாவிலா
௩௪. மாருப வில்வேண் மலர்தாவக் கண்பார்த்துச்
சாருபந் தந்தருளுந் தம்பிரான்—வீரப்
௩௫. புலிபோல வாட்டைப் புசிக்குமரா வுக்குஞ்
சலியா நடம்புரிந்த தானு—வலியாரை
௩௬. மோது மிருமழுவன் முக்கால னாற்கண்ணன்
வேதமைந்த னாறுதலை மேவினோன்—காத
௩௭. லெழுசமைய னெட்டுலகு மொன்பது திக்கும்
பழுதகலின் பத்து நிதியும்—தொழுவருள்வோன்

சக. மதியார் - சந்திரன். உதயா
த்தமனமொழித்தது, ஒரேவிதமாக
இருக்கும்படிசெய்தது; “கருமுடி
வைத் தருகால கற்பமெலாந் கடப்
பவரின், திருமுடியிற் பிறைசிறிதுந்
தேயாது வளராதே” என்றார்; (அரு
ணைக்கலம்பகம், க.)

௩௦. உறவு கூட்டல் - சூரியன்
இருளை அறியும்படி செய்தல்; கண்
போனமையின், அவன் இருளை
அறிந்தான்.

௩௦ - ௩௧. புண்டரிகக் கண்ணி
னான் - திருமால். கண்ணிலா அந்த
கண் - கண்ணோட்டரில்லாத யமன்.
காட்டியது - மாற்பிலுதைத்தது.
நல்லகண்ணுடையானுக்குத் தோற்
றுதபாதம் குருடனுக்குத் தோற்
றிய தென்பது மற்றொன்று.

௩௨. விடயமன்று இக்கார்முத
லை. விடை - திருமால், விடுத்தல்.

௩௪. சாருபம் - செத்த உருவம்.
புசித்தவனைக் கடைக்கணித்துச் சா

ருபங் கொடுத்தருளின ரென்பது
ஒன்று.

௩௫. புலி - வியாக்கிரபாதர். ஆட்
டை - ஆட்டினை, நடனத்தை. அரா-
பதஞ்சலி.

௩௬-௩௭. ஒரு மழு, இருகால், முக்
கண், நால்வேதம், ஐந்துதலை, ஆறுச
மயம், எழுவகம், எட்டுத்திக்கு, ஒன்
பது நிதி யெனவே இருத்தற் சூரிய
வைகள் மற்றொருதொகைப்பொருள்
களாகத் தொனிக்கும்படி. இக்கண்
ணிகளிற் கூறியிருத்தல் வியக்கற்பா
லது; இருமழு - பெரியமழு. முக்கா
லன் - மூன்று காலங்களையுடையவர்.
ஆற்கண்ணன் - ஆலம்ரத்தின்கீழே எ
ழுந்தருளியிருப்பவர். வேதமைந்தன் -
வேதத்தை அருளிச் செய்தவலியையு
டையவர். மைந்து - வலி. ஆறு-ஆறாய்
கங்கை. எழு-எழுகின்ற. நெட்டுலகம் -
நீண்டஉலகங்களையும். ஒன்பதுஉநிக்
கும்- ஒன்பதாக உதிக்கப்பெற்ற. பழு

- நி.அ. தன்புய வெற்பிடத்துந் தாட்டா மரையிடத்து
மென்பணி கொள்ளு மிராமேசன்—அன்பர்
- நி.க. திகைத்த லீனையுமயன் சென்னியுஞ்சே திக்கு
நகத்தன் வரராம நாதன்—சகற்பதியைப்
- சு.0. பூசித் திருநாளு நம்மையென்று போதித்தோன்
மாசித் திருநாள் வருநாளிற்—பாசத்தார்
- சு.க. பொற்கொடி மார்பிற் பொருந்தும் விடைக்கொடியா
நற்கொடி யேறு நலங்கண்டு—சொற்கொடிபோல்
- சு.உ. வாழும் பருவத வர்த்தனியுந் தானுமுல
கேழும் பரவ வெழுந்தருளி—ஆழியருள்
- சு.ங. காபாலிக் கென்றுகட்டு வித்த ரகுநாத
பூபாலன் மண்டபத்திற் போந்திருந்து—மாபாரச்
- சு.ச. செஞ்சடை யன்றித் திருப்புயஞ்சே ராளென்னு
நஞ்சடை வார்த்தைமிக நாண்டைய—மஞ்சுவலும்
- சு.ரு. தேறுகுழற் கங்கையா ளெந்தையுஞ் சேர்வதுபோற்
கூறு மபிடேகங் கொண்டருளி—வீறு
- சு.சு. புரியாடை யோரெட்டும் புல்லாடை யொன்றுங்
கரியாடை யொன்றுங் களைந்து—துரைராசன்
- சு.எ. தென்னன் விசய ரகுநாத சேதுபதி
கன்ன னருள்பொற் கலைபுனைந்து—பின்னை
- சு.அ. இறைப்பொழுதுங் கங்கைதனை யீசைகா னுடன்
மறைப்பதெனப் பொன்மகுடம் வைத்துக்—கறைக்கண்டன்
- சு.க. காதி லிருவரிசை காத்திருந்து கேட்பனபோற்
கோதி லரவக் குழைசாத்திச்—சாதலற

து அகல் இன்பத்து நிதி - பழுதகன்ற
இன்பத்தைச் செய்யுரிதி.

நி.அ. என்பணி - என்னுடைய ப
ணிவிடை, என்பு அணி.

நி.க. நகம் - மலை, உகிர். சகற்ப
தி - திருமால்.

சு.0. பூசித்திரு, எவல். பாசம் -
அன்பு.

சு.க. பொற்கொடி - திருமகள்,
பொன்னாண். சொல் - புகழ்.

சு.உ. பருவதவர்த்தனி - அம்பி
கை திருநாமம். ஆழி - சக்கரம்.

சு.உ - சு.ங. ரகுநாதபூபாலன் - ரகு
நாதசேதுபதியார். இவரைத்திருமா

லாக உட்கொண்டு, 'ஆழியருள்' என்
றார்.

சு.சு. ஓர் எட்டு - எட்டுத்திசைக
ள். புல் ஆடை - புலத்தோலாகிய
ஆடை.

சு.எ. விசயரகுநாதசேதுபதி - இந்
நூலாசிரியர் காலத்திருந்த அரசர்;
“சருத்தேர் விசய ரகுநாதன் நங்க
த், திருத்தேர் வடமுகுர்த்தஞ் செய்
ய” என்பர் பின்னும; கந.அ.

சு.அ. இறைப்பொழுதும் - சிறி
தளவும். ஈசை - உமாதேவியார்.

சு.க. இருவர் - கம்பனர், அசுவத
ர ரென்பவர்கள். கேட்பனபோல்-

- எ0. அண்டர்க்கா வுண்டநஞ்சி லாரமுத மூறுதல்போற்
கண்டத்தின் முத்துவடங் கட்டுறீஇச்—சண்டன்போய்
- எக. எட்டித் தொடுமுன் னிறுகச் சிவக்கொழுந்தைக்
கட்டிப் பிடித்தோன் கரம்போல—வட்டத்
- எஉ. தினமணிக்கே காந்தித நஞ் செம்மல் புயத்தி
லினமணிக் கேயூர மிட்டுக்—கனல்விழியைத்
- எங. தோண்டும் விரலைத் தொழுவந்த சூரியன்போற்
காண்டகுமா ணிக்கக் கடகமிட்டு—வேண்டிவளர்
- எச. மெய்யான் மூலத்தழும்பை வேணியாள் காணாமற்
கையாள் பதக்கங் கவினுவித்துப்—பொய்யுலகல்
- எடு. தாயுதர பந்தனத்தைத் தள்ளுந் தனிமுதலுக்
காயுதர பந்தனமு மாங்கமைத்துத்—தேயம்
- எசு. பரித்தாளும் வாணன் பலசதங்கை யிட்ட
திருத்தாளி னுபுரமுஞ் சேர்த்தித்—தரித்த
- எஎ. திருமா லொருபாலுந் தேவியொரு பாலும்
இருபாலுங் கைக்கொண்ட தென்னத்—திருமேனி
- எஅ. ஆகாய மென்ன வகலாண்ட மாந்தருளிற்
சேகாய வண்ணந் தெரிப்பதெனப்—பாகாய
- எகூ. சானகி செங்கைத் தளிரும் பொருதுதிரு
மேனி நிறங்கன்றி விட்டதெனக்—கானகத்தின்
- அ0. மண்டிப் பொருவிசயன் மன்னைப் பிடிபிடிக்கக்
கண்டத்தி னஞ்சு கலந்ததெனக்—கொண்டலார்

கேட்பனவாகிய பாம்புகள் போல்.
பாம்பு இசையை அறிதற்குரியது.

எ0. சண்டன் யமன்.

எக. கட்டிப்பிடித்தோன் - மார்
க்கண்டேயர்.

எஉ. தினமணி - சூரியன், கனல்
விழியை - கனலுக்கின்றகண்ணை.

எச. மெய்யான் - உ.மாதேவியார்.
வேணியாள் - கங்கை. கை - அலங்
காரம்.

எசு. வாணன் - வாணசான். ப
லசதங்கை - பலநூறுகிய கைகள்;
ஆயிரம் கைகளோடுயடையலாகிய வா

ணன் சிவாச்சனை செய்துவந்தவன்.
வாணன் சதங்கையணிகள் பலவற்
றையணிந்த திருவடியென்பதும் ஞ
ன்று.

எஎ. இது முதல், திருச்சாந்தனி
தல் கூறப்படும்.

எஅ. சேகு - வயிரம்.

எகூ. இராமநாதரது திருமேனி,
சீதையால் அமைக்கப் பெற்றது;
(சேதுபு இராமனருச்சினை, அஞ்சு-௧0௬)

அ0. மன்னை - கழுத்து. கொண்
டலார் - மேகம்போல்வாராகிய இரா
மர்.

- அக. தெள்ளுஞ் சிவத்தியானஞ் செய்போ திரண்டுருவு
முள்ளும் புறமு மொளிர்வதெனக்—கள்ளைவளர்
- அஉ. கையிற் கரும்பணிவாள் காத லெனுநீலப்
பையுட் பொதிந்த பவளமென—ஐயமாத்
- அங். தூய சிவஞானந் தோன்றா தெவரெவர்க்கு
மாயை நிழலின் மறைந்ததென—நேய
- அச. மருக்கூத்தன் மங்கைநிறம் வாஞ்சித்தா ரென்னத்
திருச்சார் திலேபனமுஞ் செய்து—விரைச்சாந்தாற்
- அரு. சந்திரனில் வாழந் தடந்தா மரைக்கண்ணன்
வந்தெதிர் நிற்கும் வடிவென்ன—முந்தியே
- அசு. விம்பப் பிரதிவிம்ப வேதாந்த நீதியெனப்
பைம்பொனிலைக் கண்ணாடி பார்த்தருளி—வெம்போரில்
- அஎ. வானிற் பறக்குமதின்மூன் றையுமெய்ய
மேனிற்சூழ் பொன்மேரு வில்லென்ன—வானத்து
- அஅ. முந்திய விர்திரவின் மூன்றி லுமைநிறமும்
எந்தையிற் முங்கண் டிரண்டொளிக்க—நிந்தையிலா
- அசு. மற்றொருபொன் வில்லை வளைத்துத் தரித்ததெனப்
பொற்றிற் வாசி பொலிந்தோங்கக்—குற்றமாறு
- கூ0. சீரா தனமான சிங்கா தனத்திலிருந்
தாரா தனைகொண் டருளியபின்—யாருந்
- கூக. மடங்கலெனு நந்தியான் மாயோ னடக்கு
நெடுங்கடல் போலடங்கி நிற்கப்—சடங்கஞ்சேர்
- கூஉ. நான்மறையு முத்தமிழு நற்பே ரிரண்டிடையோ
ஊன்முறையு முன்னே று வன்மதற்பின்—மேன்முறையே
- கூங். வாட்டி விடுஞ் சென்மாந் வருடவழியைத் தாவிட்டுப்
பூட்டிவிடுஞ் சேதுப புராண முந்—கேட்டாரு

அஉ. கையிற் கரும்பு அணிவாள் -
உமாதேவியார்.

அச. இலேபனம் - பூச்சு. சார்
தால்-திருச்சாந்தி அணிந்தமையால்;
அது கருமையுடையது.

அரு. சந்திரமண்டலத்தில் திரு
மால் எழுந்தருளியிருக்கின்றனர்; இ
தனை, “ஆற்குழை யோவா வோவா
யர் பாடிய யருமனையோ, பாற்கட
லோதிங்க ளோதங்கு மாவம் பலப
லவா, மாற்கழு மாகினின் றார்மாதை

நாதர் வலங்கொள்பம்பை, மேற்கரை
க் கோயில்கொண் டார்புரஞ் சீறிய
வெங்கணைக்கே’ என்பதனா லுணர்க்;
(திருவாமாத்தூர்த் துலம்பகம்-சுக.)

அஅ. இரண்டு - பச்சைநிறமும் சி
வப்புநிறமும்.

கூக. மாயோன் - இராமர்; இவர்
கடலோசையை யடக்கினமை, இந்
தூல், கசு-ம் கண்ணிக்குறிப்பா லுண
ரலாகும்.

௯௪. மெய்ந்தூற் றுறையின் விதிவழியே பூசுக்கும்
ஐந்தூற்றுப் பன்னிருவ ராரியரும்—இந்நிலத்திற்
௯௫. நேற்றுமலை யத்தனையுஞ் சேதுபந்த மீ னுதுடி
பேற்றுலக நாதமுனி யென்போனும்—சூற்றதிர
௯௬. ஆர்க்குங் கடறூர்த் தழிவி றிருநகரஞ்
சேர்க்கு மிராவாடு தேசிகனும்—நீர்க்கடலில்
௯௭. ஆராமங் கோயில்குள மற்புதமாக் கற்பித்த
மாராம நாத வரமுனியும்—சீராமர்
௯௮. மெய்யம பலமாக வீற்றிருப்பார்க் கேற்றபணி
செய்யம பலவாண தேசிகனும்—ஐயன்
௯௯. சிவராச தானியுடன் தேவையையொப் பாக்குந்
தவராம நாதமுனி தானும்—புலனேசற்
௧௦௦. காதவன்வாழ் கோபுரங்க ளட்டபந்த னுதிகள்செய்
மாதவனும் வேதவன மாமுனியும்—சீதைபுணர்
௧௦௧. மேகஞ் சொரிந்ததினு மிககாக நித்தமபி
டேகஞ் சொரிந்து தினம்பூசை—ஆகத்தின்
௧௦௨. மைவரா விழியும் வனமுலையும் பெற்றோர்க்குத்
திவ்யா கமப்படியே செய்னிகரும்—சைவ
௧௦௩. சிகாமணி யான சிதம்பர நாத
மகாமுனியு பாமெழுவர் வந்து—நகாதினைக்
௧௦௪. சுண்ணன் முதலோர் கனசேது வைச்சேரப்
பண்ணுதலபோற் செய்யும் பணிவிடையும்—மண்ணுலகங்
௧௦௫. காத்தருளுஞ் சேதுபதி கட்டளையைச் சட்டமிட
வாய்த்தசொகக நாத வரமுனிவன்—கீர்த்தியுடன்
௧௦௬. நமபர் திருப்பணிக ண்டோறுஞ் செய்தனவுஞ்
சமபு திருசசெவியிற் சாத்தியபின்—அம்பொற்
௧௦௭. நிருவாழி தாங்கலாற் சேரும் வடத்தாற்
பரிவான பிதாம பாத்தாற்—நிருவென்னு

௯௫. சேது, சேதுபந்தமெனவும்
சேதுவந்தமெனவும் வழங்கும்.

௯௭. ஆராமம் - கோலை.

௯௯. சிவராசதானி - ஸ்ரீ காசி.

௧௦௦. 'ஆசிகள்' என்ற தலால், வேத
வனமுனிவனால் வைப்பிக் கப்பெற்ற
வேதவனச்சோலையும் கொள்ளப்படு
ம்குபின் "மாதவனும் வேதவனமாழ

னிவன் வைப்பித்த, வேதவனத் த
ண்டலைமென் கூந்தலாள்" என்பத
னாலுணர்க; ௨௨௫.

௧௦௭-௧௦௮. திருமாலுக்கும் திருத்
தேர்க்கும் சிலேடை: ஆழி - சக்கரம்,
உருளை. வடம் - ஆலலை, தேர்வடம்.
திருவென்னு மாதபதி - திருமால்,
போலும் தேர்.

க0அ. மாதா பதியுமவன் மாமகுட மும்போலுஞ்
சேதுபதி வைத்ததிருத் தேரேறிக்—காதலிதேர்

க0கூ. பின்னூரச் சண்டன்றேர் பின்னூர மைந்தர்தேர்
முன்னூர நீருரு மூதூரில்—என்னிறையோன்

கக0. ஆதித்தேர் தானு மழகுக்குத் தோற்றிந்தச்
சோதித்தேர் தன்னைச் சமப்பதென—வீதிக்க

ககக. கெழந்தருளும் போதி லிமையோர்கள் வெள்ளங்
கொழுந்து படர்ந்துவருங் கூட்டம்—தொழுந்தகைய

ககஉ. வள்ளலுடன் முன்வந்த வானரங்க ளோரொரு
வெள்ள மெனக்கலித்து மீண்டதென—ஒள்ளிழையார்

ககங. ஆன்று தனிப்போ யரன்னிழிக்குத் தோற்றமத
னின்று படைக்கூட்ட மிட்டதெனச்—சென்றோடிப்

ககச. பேதைமையால் வாலி பிதாமிதித்த பூமிதனை
மேதினியோ ரெல்லா மிதித்ததெனக்—காதலுமை

ககரு. ஏடலர் தாரா னிளனுக் கிஞ்சாப
மாடவர்க் கெல்லாமுண் டானதென—நீடுசடா

ககசு. தீர்த்த மொருசுகத்தின் சென்மந் துடைத்தபைகேட்
டார்த்தசுக மெல்லா மடைந்ததெனப்—பார்த்திருந்து

ககஎ. சானகியை யீன்ற தலத்தைவெல்லப் பூவையரை
யேனை யிடமெல்லா மீன்றதென—மானெல்லாங்

ககஅ. கோவங்க மானகா குத்தனை வஞ்சித்த
பாவங் கழுவப் படர்ந்ததெனக்—கோவங்கொள்

கககூ. தென் கடனீ நண்ணச் செலுப்பாது சீழாக
மின்களையெல லாங்கறையில் விட்டதெனத்—தன்களைபோற்

கஉ0. கொச்சை மயிலெல்லாவ கூட்டமிட்டு வெற்பின்ற
பச்சை மயிலைவந்து பார்ப்பதென—அச்சுதனார்

கக0. ஆதித்தேர் - பூரி.
ககச. வாலிபிதா-'ரிக்ஷாஜஸ்' என்
பவன்; மிதித்த ஆடவர்கள் உடனே
மகளிர் வடிவமடையும் இடமொன்
றை மிதித்து அவன் பெண்வடிவ
மடைந்தான்; கூர்மடாரணம், அசுத்
தியர் இராவணன் மரபுரைத்தவத்தி
யாயம், ககசு - ம் செய்யுளைப்பார்க்க.

ககரு. சாபம் - பெண்வடிவமடை
கவென்றது
ககசு. சுகம் - கிளி, சுகமுனிவர்.
ககஎ. ஈன்றதலம் - பூரியின் ஒரு
பகுதி; ஏனையிடம் - பூரியிலுள்ள
மற்றையிடங்கள்.
ககஅ. கோ - அரசன்.
கககூ. சீழாதம் - மேகங்கள்,

- கஉக. மூவர் பணிந்த முதற்றலமென் றுங்கவர் தம்
பூவையரெல் லாம்பணியப் போந்ததெனத்—தேவைதனில்
- கஉஉ. பிந்தாது சூழவனப் பேடவர்கைத் தாமரையில்
வந்தாடல் றோறசா மரையாடத்—துந்துபி
- கஉங. சல்லரி தக்கை தடாரிமுர சம்பேரி
கல்லவடங் காகளங் கல்லென்னச்—சொல்லரிய
- கஉச. வெண்கனிகை யான்மறைந்து விண்ணிறம் வெண்ணிறமாய்,
வண்கனியசொ னீலநிற மாருடக்—கண்களெனும்
- கஉரி. பொங்கலர் பூத்ததடம் போன்றமட வர்களாட்ட
மங்கல மேந்தி மகிழ்வேந்தப்—பங்கயனும்
- கஉசு. மாலும் பறவைகளில் வந்தேற வாசையிரு
நாலும் புரப்போர் நரர்விலங்கு—மேலேற
- கஉஎ. எட்டிய கோள்க ளெழுபத் தொருகுதிரை
கட்டிய தேர்கள் கடிதேறக்—கிட்டுவினை
- கஉஅ. பாறுமிரு நால்வசவும் பன்னே ருருத்திரரு
மேறு விமான மினிதேறச்—சீறயிலை
- கஉகூ. எள்ளு மிருகண் ணெழுமடவார் நான்மூன்று
புள்ளும் விலங்கும் பொலிந்தேறக்—கிள்ளைமொழி
- கஉஓ. நேயத் திருமா னிலமா னிளம்பிடிமான்
காயத் திரிமான் கலைமானும்—துயோர்
- கஉக. எழுவர்நதி மாத ரெழுமுனிவர் மாதர்
வழுவி லெழுவரா மாதர்—பழிதீர்
- கஉஉ. வசுமாத ரெண்மர் மகிதல மாதி
யசுமான மாதரோ ரெண்மர்—இசைகதிரோன்

கஉக. மூவர் - இராமர், பலராமர், கண்ணபிரான்.

கஉஉ. ஆகாயம் நீலநிறமுடைய தென்பது கவிளின் மதம்.

கஉசு. ஆசை - திசைகள். நாவாக னமுடையோர், நிருதியும் குபேர னும்.

கஉஎ. சூரியன் முதலிய ஒன்பது கோள்களின் தேர்களிற்கட்டிய குதிரைகள், முறையே, 'எ, க0, அ, அ, அ, க0, அ, சு, சு' ஆதலின், 'எழுபத்

தொருகுதிரை' என்றார்; (கூர்மபு. ஆதவர்கதிர்ச்சிறப்புரைத்த. கக, கஉ, கங.)

கஉசு. எழுமடவார் - சத்தமாதர் கள்; நால்விலங்கும் மூன்றுபுள்ளு மென்க; எதிர்நிரனிறை.

கஉஓ. இளம்பிடிமான் - இந்திராணி.

கஉக. எழுவர் அரமாதர்- அரம்பை முதலிய எழுவர்; 'எழுவாடமாதர்' என்றும் படித்தற்கிடமுண்டு.

- கநக. கன்னியர் நால்வர் கடவுட் கலாநாதன்
பன்னியர் மூவொன் பதுமாதர்—சென்னியச
- கநச. மானவர் பெற்ற வறுபது மாதருட்
னேனியரு மொய்த்திண்ட வெம்மருங்கும்—மேனாளிற்
- கநரு. கோவ மொடுங்கரா வுண்ட சூலமைந்தர்
மூவரையும் வாழ்வித்த மூவர்களுந்—தேவருக்கும்
- கநசு. பேருலகத் தோர்க்கும் பிரம்படி புண்டாக்கும்
ஓரிருவர் தாமு முடன்போத—நீரோடப்
- கநள. பண்ணியங் கொள்ளாது பார்முழுதுங் கொண்டாடப்
புண்ணியங் கொள்ளும் புகழாளன்—விண்ணோர்
- கநஅ. தருத்தேர் விசய ரகுநாதன் றங்கத்
திருத்தேர் வடமுகூர்த்தஞ் செய்யப்—பெருத்த
- கநக. மறுகு கடலாக மன்பதை வெள்ள
முறுகு கரைபுரண்டு மோத—நிறைவயிரக்

குழாங்கள்.

- கச௦. கன்னிலத்து மின்னுசந்தர் காந்த மணிரிலத்தும்
பொன்னிலத்தும் வைசயந்திப் பொன்னிலத்தும்—அன்னட
- கசக. உலாநிலத்து மேனிலத்து மோர்நிலத்து மில்லா
நிலாநிலத்தும் வெள்ளி நிலத்தும்—கலாநிதியும்
- கசஉ. தாரா தாமுதவர் தாவில்லா மின்களுவர்
தோரா யிரங்கோடி புற்றவென—நேரிழையார்
- கசந. காதலுட னேறிடுவார் கைக்கடகந் தம்மையே
பாத கடகமெனப் பார்த்தணிவார்—கீதாதி

கநக. சூரியன் மனைவிகள் நால்
வர், சஞ்சை, இராக்கினி, பிரபை,
சாயையென்பார்; (கூர்மடி. சூரியன்
மரபுரைத்த. ந - சு.)

கநக - கநச. சென்னி அசுமான
வர் - தக்கன்.

கநரு. கோவம் ஒடுங்கு அரா, கோ
வமொடும் கராவெனப் பிரித்துப்
பொருள் கொள்க; கரா - முதுலை.
வாழ்வித்தமூவர் - திருஞானசம்பந்த
மூர்த்தியையுள் முதலிய மூவர்.

கநசு. ஓரிருவர் - திருவாதவூரடி
கள், அரிமர்த்தனபாண்டியர்.

கநஅ. தருத்தேர் - கற்பகமும் ஆரா
யப்பெற்ற.

கச௦. வைசயந்தி - பெரியகொடி
கட்டப்பெற்றதும் வீட்டின்முன்புற
த்துள்ளதுமான மாளிகை.

கசக. கலாநிதி - சந்திரன்.

கசஉ. தா - கேடு. 'தாமின்மினிக
ளும் வந்து' என்றும் பாடம்.

- கசச. பாடகத்தின் மீதே பரிந்தணியுங் கண்டசரம்
பாடகத்தின் மீதே பரிந்தணிவார்—நாடி
- கசரு. இதங்கொண் மலர்க்கை யிருகை யிடத்தே
சதங்கை தெரியத் தரிப்பார்—விதங்கொண்ட
- கசசு. காலாழி கையாழி யாகக் கடிதணிவார்
மாலாழி நீந்த மறுகுவார்—நாவிடமும்
- கசஎ. மொய்த்திடுவார் மாப்பு முறுகு முலைதாங்கி
யெய்த்திடுவார் வேர்வை யிறைத்திடுவார்—தத்தம்
- கசஅ. இடைகளையுந் தேடுவா ரெல்லோர் மடியும்
உடைகளையுஞ் சோதித் துடைவார்—விடையோன்
- கசசு. கனிவாயுந் தம்மிதழுங் கைவிரலாற் கூட்டத்
தனியாமை யாலே தவிப்பார்—இனியிர்தப்
- கருப. பெண்களையு மாண்களையும் பேசந் திரைக்கரத்தாற்
கண்களையு டாதோ கடலென்பார்—எண்கொள்ளும்
- கருக. எம்முடைய கொங்கை யிணைகளுக்கு மீசரே
உம்முடைய வில்லங்க மோயாதோ—எம்ம
- கருஉ. திரவியமா நாணையழித் தீருமது நாணை
வரையறை யாப்பதுக்கி வைத்தீர்—நிரைவனையார்
- கருங. கைவலையை நீக்கினீர் கண்ணுதலீ ரும்முடைய
பெய்வலையை நீங்கப் பெறுவீரே—ஐயரே
- கருச. கொள்ளை விடமமுதாக் கொண்டிரே நீரொமக்குத்
தெள்ளமுத நஞ்சமெனச் செய்தீரே—துள்ளி
- கருரு. விழாதனை வென்றீரே விண்பழுத்த வெள்ளைப்
பழமதனை வெல்லப் படாதோ—முழுமுதலீர்
- கருசு. என்றெவ் நிரங்க விளநீ ரையுமுடைய
மொன்றென் றிருக்கு மொருபேதை—என்றும்

கசச. பாடகம் - பாடுகின்ற இடமாகிய கழுத்து, ஒருகாலணர்.

கசரு. சதங்கை - ஓரணி. இரண்டுகைகளில் நூறுகைகளைத் தரிப்பாரென்றும் ஒன்று சோற்றும்.

கருக. வில்லங்கம் - வில்லின் அங்கம்;

கம்; வில் - மேரு; வேறுபாட்டுக் குணமென்பது மொன்று.

கருஉ. 'உமது நாண்' என்றது, பாம்பை.

கருங. பெய்வலை - அம்பிகை.

கருரு. வெள்ளைப்பழம் - சந்திரன்.

பேதை.

௧௫௭. திருமகளார் சிந்தை தெளிய விளைய
மருமகளார் பெற்றெடுத்த வஞ்சி—விரக
௧௫௮. வசப்படுவோர்க் கெல்லா மதன்கரும்பு போலக்
கசப்பு விளையாக் கருப்பு—பசப்புவினை
௧௫௯. தன்போல் விளங்கச் சரக்காமன் றேரிழுத்துத்
துன்ப முறாத சுகப்பிள்ளை—பின்பொற்றை
௧௬௦. மாவிற் றனித்திருந்து மால்கொண்டோர் பேய்கொள்ளக்
கூவத் தெரியாக குழிற் பேடு—தாவிப்
௧௬௧. படியேழு மோடிப் படரச் சிறிதே
கொடியோடுங் காமக் கொழுந்து—துடியோடிப்
௧௬௨. போரம்பஞ் செய்யும் புகழ்க்காம வேடிருநாட்
காரம்பஞ் செய்யுமஞ் ரார்ப்பணம்—சேருங்
௧௬௩. களவுங் கொலையுங் கவரியமுஞ் சூதும
விளையுந் தமோகுண வித்து—வெளியதிரு
௧௬௪. நீற்றொளி பொங்குதிரு நீலகண்ட யாழ்ப்பாணர்
ஏற்றினு மேறாத விண்ணிசை—ஆற்றலால்
௧௬௫. என்முடியென் றெண்ணி யிருப்பினு முன்முடியாப்
பொன்முடிபோற் கூடாத பூமுடியான்—முன்னோன்
௧௬௬. தலந்துதிக்கு மப்பருக்குச் சாககியர் பாலிற்
கலந்தளித்த நஞ்சுனைய கண்ணான்—நிலந்துதிக்கும்
௧௬௭. பைநாகம் போய்மறைத்த பைம்பொற் சிகரம்போன்
மைநாக நீரின் பறைத்துபோற்—கைநாக
௧௬௮. பங்கன் சடைமுடிமேற் பண்டா யிரமுகத்துக்
கங்கை யொளித்திருந்த காட்சிபோற்—செங்கனியின்
௧௬௯. சார்பி லொளித்திருந்த தக்ககன்போன் மிக்கமணி
மார்பி லொளித்த வனமுலையான்—ஊரனுக்குப்

௧௫௭. இளையமருமகளார் - இரதி.

௧௬௨. போர் அம்பு அஞ்ச எய்யும்.

௧௬௩. கௌரியம் - கிரௌரியம்; குரூரத்தன்மை.

௧௬௬. சாககியர் - சைனர்; (திருவாலவாயுடையார் திருவிளா. ௩௮, ௫௦.)

௧௬௭. பைநாகம் - சேடன்.

௧௬௭. ௧௬௮. கைநாக பங்கன் - சிவபெருமான்.

௧௬௮. செங்கனி - காசிபனென் பவன் பரீகிழ்த்துவுக்குக் கொடுத்த இலந்தைக்கனி.

௧௬௯. ஊரன் - சுந்தரமூர்த்தநாயனார்.

- கஎ௦. பைம்பொன் றிருமுருகன பூண்டி லேபறிபோஞ் [யாள்
செம்பொன்னெப போய்மீண்ட சிறெயிற்றாள்—கொம்பனை
- கஎ௧. செய்யதொரு சித்திரத்திற் றீட்டுஞ் செ முங்களியைக் .
கைபி லாழத்தலைசூழக் கன மாவாள்—ரெய்யுறுகண்
- கஎ௨. ணாடி நிழலுக் கமுதூட்டு வாளுதுவுங்
கூ—வழு தூட்டி குனிந்துண்பாளா—நீநிதிரை
- கஎ௩. மட்டித் தெடுகக் கணற்சோறறைக் கானெடுக்க
எட்டிக் கடலை யிறைத்தறிவாளா—கிடடிய
- கஎ௪. மாதவிப் பந்தா மண்ப்பருக் கராவாசி
சிதளச்செரு சாமரையே நியாப—பேறுறுக்
- கஎ௫. கிஞ்சக பத்திரமே கிடருந் சி நகமா
வஞ்சகங் கண் மருதிரஞ் சொ ல்கனாரா—நெஞ்சுக் கருத்
- கஎ௬. புனைய ருடையே பொரியாகப் பூம்பேற்
னன்னாச் சொரி பு ந ரெய்பா—முன்னரி
- கஎ௭. வண்ட லயார்க் கணற்சோ ருக் களவி நூ கா
கொண்ட முரசுந் குறைகடலாத—கண்டலையில
- கஎ௮. தன்பாவை பான மனியாப் பாவாணக்
கன்பா மணஞ்செ யனாபந்துக் —தெனபூமி
- கஎ௯. வாழ வநங்கக் கமாதனசைகப் பொன்னே நக்
தாழுவரல் போலுந் தடங்கீ காமேற்—குழக
- கஅ௦. கனுககோடி நீங்குந் தா கோடி பான மந்தா
மனுககோடி பேழடைபான வந்தானா—மந்தாகும
- கஅ௧. ழுவா முகலா சான புப்பக் கமுககோடி
தேவாதி போறுஞ் சிவன் வந்தானா—மேவலநா
- கஅ௨. பாலாழி தூணியாக் கொண்ட பரனவநகான்
நீலாழி யிலவாழ் நிதி வந்தானா—மேலோகா
- கஅ௩. நந்தா வரராம நாத் தெனிராவதான்
வந்தானென றானா வலம்புரிபும—துக்குப்பியும

கஎ௩. மட்டித்து - சுழன்று.

கஎ௫. கிஞ்சக பத்திரம் - முளஞ்

முருங்கைப் பூண்மடல் சிருகரு-
சூடஞ்செய்தற்குரிய ஒருசுருவி

கஅ௦. தனுககோடி - கோடி உட

மபுகள், ஒரு தீர்த்தம்.

கஅ௨. நீலாழி-சரியகடல்; சேது

வுள்ளகடல்

௧௮௪. பின்னத் தொனியான பேரிப் பெருந்தொனியுஞ்
சின்னத் தொனியுஞ் செவிதூர்ப்ப—அன்னை
௧௮௫. எழுவது கண்டெழுந்தா ளேழையர் பின்போய்த்
தொழுவது கண்டு தொழுதாள்—முழுவதும்
௧௮௬. பாதாதி கேசமெலாம் பாவை தரிசித்து
வேதாதி கேசவனை மேம்பட்டாள்—பேதைமற்
௧௮௭. நென்றினையும் வேண்டாம லும்பர்கோ னங்கைமான்
கன்றினை வேண்டிக் கரைந்தழுதாள்—நின்றினையு
௧௮௮. மன்னே யுமைவிழியென் றம்மானு மம்மாளைத்
தன்னேயத் தாலே தரித்ததுகாண்—பின்னவனும்
௧௮௯. தேற்றுமிள மான்கன்றைச் சென்னிப் பிறைக்கொழுந்தில்
ஏற்றி விவெதிலு மிச்சைகாண்—கூற்றுவன்வே
௧௯௦. ராணி யறுகை யபேட்சித் தவர்சாத்தும்
வேணி யறுகையது மேயுங்காண்—மாணிழையாய்
௧௯௧. பெம்மா னமரர் பெருமானம் மான்கோமா
னெம்மானம் மாணையுனக் கீயுமோ—சும்மாது
௧௯௨. கண்ணருவி யோடக் கரைந்தழுவ தேனெனுமுன்
விண்ணருவி யோடுந்தேர் வேறகலப்—பெண்ணெதிரே
௧௯௩. வந்த விசயமதன் வாளியின் வாய்க்குவிருந்
தந்த விசையமையா தென்றகல—வந்த
௧௯௪. குதம்பை ததும்புங் குழையா ளகன்றான்
பெதம்பை யொருத்திகுளிப் பிள்ளை—பதங்கண்டு

௧௮௪. சின்னம் - ஒருவாத்தியம்.
இதிற்பேரொலி சிறியவொலி யெ
ன்பது மொன்று.

௧௮௬. வேதாதி - பிரமர். இவன்
மேம்பட்டமைக்குக் காரணம், அடி
முடியைத் தரிசித்தது.

௧௮௭. நின்று இனையும்.

௧௮௮. உமைவிழி யென்று - உ
மைவிழி போல்வதென்று. அம்மா
னும் - சிவபெருமானும்.

௧௯௦. ஆணி அறுகை - ஆணி
வேறுதல்.

௧௯௧. சும்மாது - சும்மா; “சும்
மாது சிரந்தாக்கி” (திருவிளா.பரிநி.
௪௧)

௧௯௨. அருவி - அருபத்தையு
டையார்; இராமநாதர்.

௧௯௩. இந்தவிசை - இந்தமுறை.

௧௯௪. பதம் - மலரும் பருவம்,
விரும்பும் பருவம்.

பெதும்பை.

- ககரு. துச்ச மதனன் றெடுக்குங்காற் றேட்சரமுங்
கைச்சரமு மாகாக் கடிமுலலை—அச்சமற
- ககசு. நீளவரு நாளத்தி னேற்று முகந்தோற்றி
நானே மலரு நளினமலர்—வேளை
- கக௭. வெடிக்குமலர் மேற்றாயை விட்டு நடந்து
படிக்கு மடவன்னப் பார்ப்புத்—துடித்தோடித்
- ககஅ. தாவுமதன் தோர்முன்னே தாய்கூவத் தான்காவிற்
கூவு மதுரக் குயிற்பிள்ளை—பூவுலகிற்
- ககக. செல்லார் திருமருகற் றிங்கனார் வெவ்விடம்போற்
கொல்லாமன் மீண்டுவிடுங் கூர்விழியாள்—சொல்லும்
- உ00. பெருந்தாளம் வேண்டாத பிள்ளையார்க் கீசன்
றருந்தாளம் போலுந் தனத்தாள்—வருந்தியே
- உ0க. பேதமற வாகீசர் பெற்ற சிவபதம்போற்
கோதையர் கூட்டுங் குழலினுள்—சோதிசேர்
- உ0உ. பொற்கண்ட மான புதியமணி முற்றத்துக்
கற்கண்டு கொண்டு கரைகண்டு—சர்க்கரையாற்
- உ0௩. பாத்தி பரத்திப் பசுந்தேன் குடங்கொண்டு
வார்த்து வளர்த்தகிறு மாதவிக்குப்—பூத்தறியாத்
- உ0௪. தன்போ விளங்கரும்பு தன்னையொரு கொள்கொம்பாப்
பொன்போலும் வஞ்சிநடம் போதத்தில்—இன்ப
- உ0டு. நலஞ்செய்யுங் கங்கை நதிவந்து நித்தம்
வலஞ்செய்யச் செய்யும் வழிபோல்—நிலம்பதிய
- உ0சு. வண்டில் பதிய மணித்தேரி லெந்தைவரக்
கண்டில் கடந்தாள் கடிதடைந்தாள்—கொண்டல்போய்
- உ0௭. முன்னம் பணிந்த முளரித் திருப்பதத்தை
மின்னும் பணிந்ததுபோன் மின்பணிந்தாள்—சென்னிமே

ககரு. துச்சம் - இழிவு.

ககசு. வேளை - காலம்.

உ00. பிள்ளையார் - திருஞான சும்பந்தர்.

உ0க. வாகீசர், திலதவதியாராற்
சைவசமயத்தைச் சார்ந்து பேறுபெ
ற்றமை இங்கே அறியற்பாலது.

உ0சு. வண்டில் - உருளை. கொ
ண்டல் - இராமர், மேகம்.

௨௦௮. லாறுபிறை தோற்று மழகு மொருவேளை
நூறுவிழி தோற்று துதலழகு—கூறிய
௨௦௯. வெண்டிசையுங் கொண்ட விடையழகு மேழலகுங்
கொண்ட சிலையின் குனிப்பழகும—கொண்டேவரு
௨௧௦. மம்புயத்தி லொன்றையொளித் தாயன் றனைவேடன்
றமபிபெனச் செய்த சரணழகு ம—கொம்பனையாள்
௨௧௧. கண்டவளுங் காணு தவளுராய்ப் பேராசை
கொண்டுங் கொளா அமெதீர் கும்பிடடாள்—அண்டர்கோன்
௨௧௨. வேற்றோர் மறுகடைந்தான வில்வே டொடைமடக்கித்
தோற்ற நெனுபேர் துலக்க ணன்—சாற்றம்

மங்கை.

௨௧௩. திருப்பிறந்த நாட்பிறந்த தென்ன முதத் தாலே
யுருபிறந்த மங்கை பொந்தந்—தருப்பிறந்த
௨௧௪. அண்ட மனையு மகிலழாந் சங்காள
கண்ட மனைய கருங்குழலாள்—தொண்டருடை
௨௧௫. அன்பிறை நீங்கா வடிபான் முடி மேல்வாழ்
வன்பிறை போலவிளங்கு வாணுகலாள்—என்பிறவிப்
௨௧௬. பேருரல மாற்றும பிரானே மலையாடுஞ்
செருசல் போலுஞ் செழுங் குழையாள்—ஆருரிற்
௨௧௭. கோன்கண் றினையாளுங் கோமான கரத்தேநது
மாண்கண் றனைய வரிவிழியாள்—தானகன்ற
௨௧௮. மம்போற் றுங் கண்ணு மமரார் வாட்டந் திருத்துமரன்
கைபோற் சிவந்த கனிவாழாள்—வையமெலாம்

௨௦௮. ஆறு பிறை - ஆறும பி
றைம. நூறு விழி - பழித்த கண்.
ஆறுபிறை, நூறுகண்க ளென்பன
இதில் வேறொரு பொருள்.

௨௧௦. ஆயன் - திருமால்; வே
டன் - கண்ணடர். ஆயனை வேட
னுடைய தம்பியாகச் செய்ததென்
பது இதிற குறிப்புப்பொருள்; கண்
சாத்தியது இங்கே அறியத்தக்கது.

௨௧௨. தோற்றன் - தோல்வியுற்

றன், கண்ணுக்குப் புலப்படான்.

௨௧௩. தரு பிறந்த-கற்பகம் தங்
கப் பெற்றது.

௨௧௪. அண்ட மனையும் - அண்ட
மாகிய மனையும்.

௨௧௫. அன்பு இறையளவும் நீங்
காசு.

௨௧௭. கோன்கன்று - மணுநீதிச்
சோழருடைய குமாரமாகிய வீதிவி
டங்கர்.

௨௧௯. ஈன்றவரை யின்றகுறி யீதென்னப் பச்சுடம்பு
சோன்றிய வேய்போலுந் தோளினுள்—ஆன்றபுகழ்ச்
௨௨௦. சேதுனிலுஞ் செம்பொன் வரையிலுஞ் சேர்கந்த
மாதனங்கள் போலும் வனமுலையாள்—ஓதியபொன்
௨௨௧. னுடமருங் கங்கை நதிமுடித்தார் கைப்பிடித்த
மாடமரு கம்போன் மருங்குலாள்—நாடு
௨௨௨. ரதிக்கு மகத்தியனார் வாவிலந்த வேழத்
துதிகை யணைய துடையாள்—மதுக்கொன்றைப்
௨௨௩. பைந்தா மரைவணங்கிப் பச்சைமா லர்ச்சித்த
செந்தா மரையனைய சிறடியாள்—முந்தியதோர்
௨௨௪. தென் னிலங்கை நாபியாச் சேதுவுரோ மாவலியாப்
பொன்னிலங்கு நற்சிகரம் பூண்முலையாத்—தன்னையுணர்
௨௨௫. மாதவனும் வேதவன மாமுனிவன் வைப்பித்த
வேதவனத் தண்டலைமென் கூந்தலா—போதாழிப்
௨௨௬. பீடு மசுட் டேவையெனும் பெண்கொடியுந் தானுமா
வாடுதல்போற் பொற்பந் தடிக்குங்கால்—நீடாழி
௨௨௭. தின்கயி லாசமனஞ் செய்வோன் பணிந்தேத்தும்
வண்கயி லாச மனமுவந்தோன்—கண்கள்
௨௨௮. கருபங் கடக்குமொரு காதற் கரும்பின்
மிகுபங் கடக்குதிரு மெய்யான்—தகைதீர்
௨௨௯. பரராம நாதரையும் பாலித் தருள்வோன்
வரராம நாதன் மகிழ்ந்து—சுரர்குழு

௨௧௯. ஈன்றவர் - சிவபெருமான்;
அவர் திருவெல்வேலியில் மூங்கிலடி
யில் முளைத்தருளினமை இங்கே அ
றிதற்பாலது.

௨௨௦. மேருவின் தென்பாலும்
கந்தமாதனமென்று ஒருமலையுண்டு;
(கந்த. அண்டகோச. ௩௧.)

௨௨௧. நாடு அமரும். மாடமரு
கம் - பெரிய உடுக்கை.

௨௨௨. அகத்தியனார் வாலி - அகத்
திய தீர்த்தம்; முன்புள்ள களம்-கண்
ணிக்குறிப்பைப் பார்க்க.

௨௨௩. பைந்தாமரை - பசியமா
லையையுடைய சிவபெருமானை.

௨௨௫. வேதவனத் தண்டலை -வே
தவனமுனிவன் வைப்பித்த சோலை;
௧௦௦ - ம் கண்ணிக்குறிப்பைப்பார்க்க.

௨௨௬. கண் தேவையெனும்.

௨௨௭. தின் கையில் ஆசமனஞ்
செய்வோன் - அகத்தியமுனிவர்.

௨௨௮. கருபம் - திசை. காதற்
கரும்பு - உ. மாதேவியார். மிகு பங்
கு அடக்கும்.

௨௨௯. பரராம் அநாதரையும்.

௨௩௦. ஆதித்த நம்பொற் குடைமேற் குடையாகச்
சோதித்தன் பொற்றேரிற் றேன் றுதலும்—யோதும்
௨௩௧. பரவையிரச் சின்ன பரிசுதிரா தென்ன
புரவை யிரச்சின்ன மூத—விவைவெழுந்து
௨௩௨. தென்ன னடையாளஞ் சேருந் திருவிழியா
ளன்ன நடையா ளாமலன்றேர்—முன்னின்
௨௩௩. றொளியன்னங் காணாத வெண்முடியை மற்றோர்
களியன்னங் கண்டதுபோற் கண்டாள்—களிதான்
௨௩௪. திடமான்முன் காணாத் திருவடியை மற்றோர்
மடமா நெதிர்காணு மாபோல்—நடபாடும்
௨௩௫. பொன்னடியிங் கண்டு புகழ்ந்தா டிருவழகை
முன்னடியி னின்று முகந்துண்டாள்—பின்னை
௨௩௬. மதனம் படாதோ வரிக்குயிலி னேசை
விதனம் படாதோ விளமபீர்—முதனம்பி
௨௩௭. வந்தவளை முன்ன மதுரையினீர் போய்நிற்ற
தந்த வளையுமக்குத் தந்தவளை—நொந்தவளை
௨௩௮. நாணுங் கலைபு நலனுங் கலனுமருந்
துணுங் கவர்ந்ததுமக் கொண்ணுமோ—வேணுமால்
௨௩௯. அந்தத் திருவணையி லன்பா விருக்கின்றி
ரிந்தத் திருவணையி லீனமோ—சிந்தை
௨௪௦. திகைத்தகன்று போல்வாளைச் சேர்ந்தருளீ ரென்ன
நகைத்தகன்று தேர்மே னடந்தான்—பகைத்திருந்த
௨௪௧. சேக்கை யகன்ற செழுங்குயின் மீண்டுவரிற்
காக்கையிங் காக்கை கருதுமோ—தாக்குங்

௨௩௧. பரவை இரைச்சு - கடல்
முழக்கம். வயிரச்சின்னம் - வயிரம்
முத்திய சின்னம்.

௨௩௨. பாண்டியனுடைய அடையாளம் - மீன்.

௨௩௩. ஒளியன்னம் - பிரமதேவராகிய அன்னப்புன்.

௨௩௪. திடமால்.

௨௩௫. முன்னடி - அடிமுன்.

௨௩௬. மதன் அம்பு அடாதோ.

விதனம் - வியஸனம்.

௨௩௭. 'வந்தவள்' என்றது, தன்னைப் பட்டர்க்கையாக்கி. தந்த வளை - தந்தத்தாலாகிய வளையல்கள்.

௨௩௮. இந்தத்திருவானவள் அணைந்தால்.

௨௪௦. திகைத்த கன்று - திகைப்புற்ற மானகன்று.

௨௪௧. காக்கை கருதுமோ - காத்தலை நியையுமோ.

௨௨௨. கணைமேற் கிடத்தக் கருதுவாள் போற்று
வணைமேற் கிடத்தினு ளன்னை—கணையால்

மடந்தை.

௨௨௩. தொடர்ந்துபொருங் காமனுக்குத் தோட்டுணையாய் வந்த
மடந்தை யொருத்திமலர் மங்கை—அடைந்தவருக்

௨௨௪. கீவினி லேந்தருவா மேகாம் பரநாதர்
மாவினில் வாழும் வரிக்குயில்—மூவா

௨௨௫. திடைமருதூர் மேயார்க் கினிய நிழலாந்
தடமருதில் வாழும்பிளந் தத்தை—பொடியாடிப்

௨௨௬. பால்வரையா மேனிப் பரமன் வரையான
மால்வரையில் வாழ மடமஞ்ஞை—நால்வரையாள்

௨௨௭. கூடற் குருமணிதன் கூட முளைத்தெழுந்த
வாடற் கடம்பி நமர்பூவை—நாடும்

௨௨௮. இணையிலி தேவை யிராம னடைத்த
வணையில் வினையாடு மன்னம்—பணியவெழில்

௨௨௯. காட்டுஞ் செருத்தணியிற் காலத் தலர்குவளை
யேட்டி லிருக்கு மிளஞ்சுரும்பு—நாட்டிம்

௨௩௦. மகோததி முத்த மணிப்பவளத் தோடு
சகோதர வாஞ்சை நிரித்து—முக்கோதய

௨௩௧. மாமதியில் வந்து மணியித முக்கருகே
தாமதியா நின்றனைய தந்தத்தீகாள்—காமனையாள்

௨௩௨. அத்த னுமையவருக் காக விரட்டைமுடி
வைத்த தனைய வனமுலையாள்—மத்தகசம்

௨௩௩. என்னப் படைத்த விளம்பிடி யாணைநடை
தன்னைப் பழித்த துணிநடையாள்—துன்னும்

௨௨௪ - ௨௨௫. மாங்குயில், மருத்
க்கிள்ளை யென்பன வழக்கு.

௨௨௬. பால் வரையா - வெண்
மை நீங்காத. மால்வரை - சைலை.
மயில், குறிஞ்சிக்கருப்பொருள்.

௨௨௭. ஆடற் கூடம்பு - வெற்றி
யையுடைய கடம்பமாம். பூவை - நா
கணவாய்ப்புள்.

௨௨௯. செருத்தணி - திருத்தணி
கைமலை. அம்மலையிலுள்ள ஒரு சு
ணையில், காலை உச்சி மாலை ஆகிய மூ
ன்று காலங்களிலும் கருங்குவளை மல
ருமேன்பர்; (கந்தடி, வள்ளியம்மை.
௨௨௨.)

௨௩௧. தாமதித்தல் - தங்கல்.

௨௫௪. அறல்போலுங் கூந்தற் கடர்சோலை நல்குந்
திறைபோன் மலர்கொய்யச் சென்றான்—நறைகள்
௨௫௫. துடிபோலு மெல்லிடையாள் சொல்லுக்குத் தோற்றுக்
குடிபோவ தென்னக் குதிக்கப்—பிடிபோல்வார்
௨௫௬. பின்னின் றிரங்கப் பிணைமலர் கொய்யுங்காற்
பொன்னின்ற வானுலகும் பூவுலகும்—முன்னின்
௨௫௭. றொளிர்மணித் தேரேறி யும்பர் பெருமான்
கிளர்மணி வீதிவரல் கேட்டான்—தளரும்
௨௫௮. இடையென்று மெண்ணு ளி றுக்கியுதித் தாலு
முடையென்று நில்லாதென் றேரான்—தடையொன்றும்
௨௫௯. இல்லா தவர்போ லெழுந்தா ளிரண்டிருளும்
வெல்லா தவர்போலு மெய்வடிவும்—சொல்லாத
௨௬௦. சந்திர் சேகரமுந் தானு முமையவளு
மிந்திர சாப மெனுமழுகும்—ஆந்தக்
௨௬௧. கரும்புயல் வாழ்காள் கண்டமுந் கங்கை
விரும்பி வளர்ச்சுல மின்னுள்—இரும்புவனி
௨௬௨. ஆதார மெய்யெல்லா மாகாய மென்பதனைக்
காதா லறிந்தவன்கண் ணுலறிந்தான்—சோதி
௨௬௩. இழந்தா லெ முகடலி னெண்படங்கு காம
முழந்தாள் சிலநின் றுரைத்தாள்—தழைந்தலர்ந்த
௨௬௪. குற்றமறு கொன்றைக் குழுகன் கடைக்கணித்து
மற்றமறு கொன்றை மருவினான்—பொற்றபொறித்
௨௬௫. கோலத்து வண்டுதினங் கூட்டுண்ட பூமலை
போலத் துவண்டு பொருமினான்—சோலை
௨௬௬. வருகாக வன்புள் வளர்த்தகுடில் கூவச்
சருகாக மெய்யுலர்ந்து சாயந்தான்—அருகே

௨௫௮. உடையானது என்றும் நி
ல்லாது.

௨௫௯. இரண்டிருள் - அகவிருள்,
புறவிருள்.

௨௬௧. வாழ், உவமவுருபு.

௨௫௯ - ௨௬௨ ஸ்வாமியின் திரு
மேனியை ஆகாயமென்றதற்கேற்ப
ச்சூரியன் ருதலிய பொருள்கள் இவ
ற்றிற் கூறப்பெற்றிருத்தல் காண்க.

௨௬௬. காக வன்புள் - காக்கை.

௨௬௭. மிகுந்த வரைமுலையார் மேவ விழியுட்
புகுந்தவரை யுட்கொண்டு போனான்—தகுந்தவரைச்

அரிவை.

௨௬௮. சாதக ராக்கியந்தச் சாதகரைத் தான்வளர்த்த
மாதக ராக்க வருமரிவை—தாதுநிறை

௨௬௯. போது நறைச்சமலப் போதுபங்க முற்றதென்று
சேதுவில் வாழுந திருமட ந்நை—வேதத்

௨௭௦. திறைவன் மணிநாலவ யெச்சிலிது வென்று
மறைபயில் தேவையில்வாழ் வாணி—குறைதோன்ற

௨௭௧. வாசவன் றோனி வநிப்பட்ட தென்றிரா
மேசுரம் வாழுவர் வந்தராணி—மாகிலா

௨௭௨. அத்தனுக் கோடி யருந்தனுவீந தோளையகன்
றித்தனுக் கோடிவந்த வினபரதி—நெய்த்திருண்ட

௨௭௩. கூந்தற் கருமணலுங் கோவா நலகமுத்துங்
காந்தி மதிமுகமுங் கட்கயலும—வாய்ந்தகனி

௨௭௪. மூன்றையும் வென்ற மொழியமுத முங்காட்டித்
தோன்று மலையையது துலகதுவான்—தோன்றாத்

௨௭௫. திறலிகு வேளுக்குச் செங்கோல கொடுப்பான்
விறலிக்கு றோக்கருளும வேளை—மறலிகுக்கு

௨௭௬. கண்ணன் மருடங் கனிகுங் கனிமொழிடைப்
பண்ணார் விறலி பணிந்திருந்தான்—எண்ணரிய

௨௭௭. மூவேழ் நரம்பு முறையே குரணமுதலாப்
பாவே ழிசைபும பயில்விததுப—பூவை

௨௬௭. மிகுந்தவரை - மிக்கமலை.
புகுந்தவர் - இராமநாதர். தகும் தவ
ரை - தக்க தவமுடையோரை.

௨௬௮. சாதகர் - உதவிசெய்பவர
கள். மாதகர் - பெரிய ஆட்டுக்கி
டாய்.

௨௬௯. போதும் நறை - போதிய
தேனையுடைய.

௨௭௦. இறைவன் - பிரமர்.

௨௭௨. அத்தனுக்கு - சிவபெரு
மானுக்கு. சேது அரிய உடம்பிழந்
தோன - மனமதன்.

௨௭௪. 'தோன்றும் அலையைத் து
லகதுவான்' என்றதனால், அரிவை
யைத் திருமகனென்றபடி.

௨௭௩ - ௨௭௪. இவற்றிற் கடலி
லுள்ள பொருள்களையே உவமைகூ
றி யிருத்தல் காண்க.

௨௭௫. திறல் இக்கு வேளுக்கு -
மனமதனுக்கு.

௨௭௭. மூவேழ் நரம்பு - இருபத்
தொரு நரம்பில்; பேரியாழுக்கு நரம்
பு, ௨௬.

- உஎஅ. முகநீ நிலங்க முளரியோ னுதி
சுகனீரூத் தெய்வந் தொழுது—மிகவும்
- உஎக. இறும்பூ தெனச்சங் கிசையாதி யாகக்
குறும்பூ ழிசையிறுவாய்க் கூட்டிப்—பெறும்பாடல்
- உஎஓ. எண்ணூற் றுறையி னிசைவாணர் கொண்டாடப்
பண்ணூற் றொருமூன் றும் பாடுங்காற்—கண்ணனவன்
- உஎக. எய்தறுபத் தாறு யிரந்தெய்வ யாண்டுதவஞ்
செய்து வரம்பெற்ற சீர்பாடி—வையமுடன்
- உஎஉ. கால முழுதழியக் கண்ணுதலைத் தாடேடி
ஞால முழுத நகைபாடி—மாலையாய்த்
- உஎங. தோளிற் கிடந்த தொகைபாடிக் கண்மலரைத்
தாளிற் கிடந்த தகைபாடித்—தோளில்
- உஎச. உதித்தமை பாடி யொருகுல நாவிற்
பதித்தமை வித்தமையும் பாடித்—துதித்துச்
- உஎரு. சிறந்தமை பாடிநர சிங்கவெறி பஞ்சாப்
பறந்தமை யெவ்வெவையும் பாடி—அறந்தான்
- உஎசு. வழவு மிராவணனை மாய்த்த கொலையைக்
கழுவு மநுள் பாடுங் காலைத்—தொழுவந்தோர்
- உஎஎ. பாரேழும் வெற்பேழும் பாய்பரிய யூஞ்சூழ
கீரேழுங் காரேழு நேரார்ப்பப்—பேராப்
- உஎஅ. பெருகு கனைகடலும் பேரியு மார்ப்ப
வருகுகளை ஈன்றோன் வரலும்—கரியபிழக்
- உஎக. கன்று நடந்தருகே காமரரி யைத்தொழல்போற்
சென்று நடந்திருதாள் சேவித்தாள்—நின்றிறைவன்

உஎஓ. பண்கள் னூற்று மூன்று.
உஎஉ. ஞாலம் உழுத.
உஎங. தாளிற்குக் கண்மலரை இ
டந்த.
உஎசு. குல நா - குலப்படையின்
தலை.
உஎஎ. 'காரேழுநின்றார்ப்ப' என்
றும் பாடம்.

உஎசு - உஎஎ. தொழுவந்தோர்
ஜர்ப்ப.

உஎஅ. வரு குகளை ஈன்றோர்
இராமநாதர்.

உஎக. காமர் அரி - அழகிய சி
கம்.

௨௯௦. காயஞ் சிவந்த கனின்கண் டிருகினுள்
தாயஞ் சிவந்தருகே தாங்கினுள்—மாயன்றன்
௨௯௧. சின்ன மகன்றான் றிருந்திழைமுன் றேன்றினுன்
முன்ன மகன்றான் முழுமுதலோன்—பின்னொருத்தி

தேர்வை.

௨௯௨. பேர்திகழ் பேரிளம் பெண்ணையெல்லா மாடவருக்
கூர்திக ளாக்கு மொ ந்தெரிவை—பேரிருட்கும்
௨௯௩. நாடிய திங்களுக்கு நல்லறிவு வந்துறவி
கூடிய தன்ன குளிர்முகத்தாள்—நீடாழி
௨௯௪. பண்டு பிரிந்த பவளமு முத்துமெதிர்
கண்டுகலந் தன்ன கனிவாயாள்—பண்டைமக
௨௯௫. மேருவு மந்தரமும் வெண்கயிலை போலீசன்
சேரு மிடமாய்ச் சிறந்தி நக்கப்—பாரில்
௨௯௬. நிவந்தமுனை யூசியொன்றி னின றிரண்டு லெற்புந்
தவஞ்செய் தலைய தனத்தாள்—சிவந்தவிறற்
௨௯௭. பத்துப பவழங் களையும் பழமென்று
கொத்து கிளிபோலுங் கூருகிராள்—எத்திசையும்
௨௯௮. கால னைத்துங் கருமேதி யின்கொம்பு
போல நெரித்த புருவத்தாள்—ஆலவட்டம்
௨௯௯. கொப்பாக வேள்பிடித்துக் கொண்டாடும் பொன்னாச
லொப்பாக நின்றாடு மொண்குழையாள்—மெய்ப்பாசுஞ்
௩௦௦. செய்குன்றின் மேலிருந்து சேடியர் தற்குழ
மொய்குன்றம் வென்ற முகிண்புலகரும—பெய்கின்ற

௨௯௦. தாய் அஞ்சி வந்த.

௨௯௧. சின்ன மகன் - மன்மதன்

௨௯௨. பேரிளம் பெண்ணையெல்
லாம் - பெரிய இளைய பண்களை யெ
ல்லாம் ; பேரிளம் பெண்களையெல்
லாமென்பது மென்று. ஊரண்களா
க்கல் - மடல்மாவாகச் செய்தல் ; இ

வளைக்கண்ட ஆடவர் மடலேறுவொ
ன்றபடி.

௨௯௪. முத்து பற்களுக்கு உவ
மை.

௨௯௬. ஊசி, உரோமாவல்.

௨௯௮ - ௨௯௯. கொப்பு - ஒருவ
கைக்காதணி. கொப்பு ஆலவட்ட
மாக.

- நூக. மஞ்சைப் பொருத மலர்க்குழற்கு மாக்கொண்டார்
நெஞ்சைப் பொருத்திரு நெற்றிக்குங்—கஞ்சன்
- நூஉ. ததுமான நீங்கவென்ற தாருக்கு மனறு
வெகுமானஞ் செய்யும் விதம்போல்—நகையாய்த்
- நூந. துலங்காரஞ் சீதேவி சுட்டிசிலம் பாதி
யலங்காரஞ் செய்யு மளவில்—இலங்கிய
- நூச. கூவிரியால் விண்விரியக் கூராழிகள் பதிந்து
பாவிரி சேடன் படர்விரியத்—தேவருல
- நூநி. கச்சாணி யந்தே ரணிகுடைக்கு மப்பாலே
கைச்சா ணிருசானே காணுமென—முச்சகமுங்
- நூநு. கோத்த மகமேருக் கூண்டனைப் தேர்மீதில்
வாய்த்தமக தேவன் வரல்கேட்டாள்—பூத்த
- நூள. கமலங் கதிரோனைக் கண்ட லரு மன்றே
அமலன் வரல்கேட் டலர்ந்தாள்—உமைபாகன்
- நூய. புந்தியில் வாழப் புறந்தேடு மார்தரைப்போல்
வந்தியர் சூழ மறுகடைந்தாள்—சந்தித்தாள்
- நூக. சங்கம் கடைந்தணியுந் தாழ்குழைப் பெயரனை
அங்கம் கடைந்தா ரயனிற்—வெங்கஞ்சன்
- நூக. காட்டு மலராவென்ற கண்ணன் கரமலர்
சூட்டு மலரைத் தொழுதிரந்தாள்—எட்டையுறும
- நூக. அன்ன மறியாம லாகமெலா மென்பானீர்
பின்னைமால் வேதனையும் பெற்றிரே—முன்னியபே

நூக - நூஉ. ததுமானம் - தக்க
பெருமை. கஞ்சன் நீங்க. நகையா
ய் - பல்லையொத்து. ஆரம் - முத்த
மாலு. சீதேவியென்பது தலையணி
களுள் ஒன்று.

நூந - நூந. தனத்திற்கு ஆரம்,
கூந்தற்குச் சீதேவி, நெற்றிக்குச் சு
ட்டி.

நூச. கூவிரி - தேர்க்கொடிஞ்சி.
பாவிரி - பாக்களில் விரிந்த.

நூய. வந்தியர் - புகழ்ந்துபாடு
வோர்.

நூக. கஞ்சன் - கம்ஸன்.

நூக. காட்டு மலரை - காட்டியம
ல்லர்களை. காமலர், எழுவாய். எட்
டை - இளைப்பு.

நூக. அன்னம் - அன்னப்பற
வை, உணவிற்குரிய அன்னம். மால்
வேதனைபெற்றீர் - திருமாலையும்பிர
மதேவரையும் பெற்றீர்; உணவில்லா
மையால் ஓளைத்தீர், மயக்கத்தையும்
வேதனையையு மடைந்தீ ரென்பது
மற்றொரு பொருள்.

௩௧௨. ராசையுடையீரே யண்டருக்குத் தேற்றீரே
மாசு மதியவெல்ல மாட்டிரே—யிசேரே
௩௧௩. தென்றலோ வம்ம திருமேனி தீண்டிவிடு
மென்றலோ வெம்பணியெ லாமணிந்தீர்—வென்றி
௩௧௪. மதனை யெரித்தீரோ மாதிடஞ்சேர் காம
மதனை யெரித்திடவொண் ணாதோ —விதனஞ்சேர்
௩௧௫. கொள்ளை விடமாங் குழலோசைக் காவேய்க்குப்
பிள்ளை புகுந்து பிழைத்தீரே—வெள்ளை
௩௧௬. அயிலவாயி லுங்கொடிதென் றல்லவோ கூவுங்
குயில்வாய் தனைநெரித்தீர் கூறீர்—கயல்பாய்ந
௩௧௭. திமைக்குங் கடலேழி லேகாந்த ராமன்
அமைக்குங் கடல்பார்த் தமர்ந்தீர்—உமைக்கொம்
௩௧௮. பிசையு மொருபா லிராதுவிடையேற்
ரசையுமணி யோசைக்கா வன்றோ—திசைதோறு
௩௧௯. மாலைப் பொழுதடரும் வந்திப் பொழுதென்றே
காலைய பொழுதையொரு கண்வைத்தீர்—ஞாலத்தில்
௩௨௦. நுமம விரக நுமககிவ்வா றுமாகி
லெமம விரகமெமை யென்செய்யா—திம்மென வந்
௩௨௧. தாளீர் புயத்தி லணையீர் படுநதுயரங்
கேளீ ரெனநெருங்கிக் கிட்டுதலும்—வேள்போருந்
௩௨௨. தேராமல் மாலையநுள் செய்பாமற் றேரானுந்
தாரானு நானென்றே தானகன்றான்—ஊரறிய

௩௧௨. ஆசையுடையீர் - திக்காகிய
ஆசையையுடையீர்; இச்சையுடை
யீர். அண்டருக்குத்தோற்றீர் - தேவ
ருக்குப் புலப்படார்; பகைவருக்குத்
தோல்வியுற்றீர்.

௩௧௩. என்றலோ - என்றன்றோ;
அலோ - அன்றோவின்மூலம். பணி-
பாம்பு; அது காற்றைப்பிடிப்பது.

௩௧௪. 'மாது' எனத் தன்னைப்
படர்க்கையாற் கூறினான்.

௩௧௫. 'வேய்க்குப்பிள்ளைபுகுந்து'
என்றது, திருநெல்வேலியில் மூங்கி
லடியில் முளைத்ததனை; இதனால்,
சிவபெருமான் வேயின்றமுத்தென்

று பாராட்டப்பெறுவார்.

௩௧௭. ஏகாந்தராமன் அமைக்
கும் கடல் - இராமர் ஓவியை அடக்கி
யகடல்; அது ஏகாந்தராமநகரத்தை
ச்சொந்தது; கச-ம் கண்ணிக்குறிப்
பைப் பார்க்க.

௩௧௮. அசையும் மணி - விடை
யின் கழுத்திற் கட்டிய மணி.

௩௧௯. காலைய் பொழுது - குரிய
ன்.

௩௨௨. தேரான் - தேரை உடை
யான், அறியான். தாரான் - மாலை
யையுடையான், கொடான்.

௩௨௩. அன்றுத் தனித்தா ளிலம்புகுந்தா எவ்வாறே
யின்றுத் தனித்தா ளிலம்புகுந்தாள்—நன்றென்று

பேரிளம்பெண்

௩௨௪. கைத்தகாய் தின்று கணியை முனிவார்தம்
பித்தகல வந்துதித்த பேரிளம்பெண்—பொய்த்த

௩௨௫. வலலா விரும்பா தரும்பை விரும்புஞ்
சிலரை மயறீர்க்குந் தெய்வம்—கலைமதியை

௩௨௬. விண்கூடு பாம்புநுந்தி வெண்பிறையைத் தீண்டாமை
கண்கூடாத் தன்மேன்மை காட்டுவாள்—பண்கூட

௩௨௭. மூவரும் பாடு முதுதமிழின்பத்தால்
மேவகந் தண்பருவமேம்படுவாள்—காவிரிவாய்ச்

௩௨௮. சென்று திருவாணைக் காவிற் சிவனைமதக்
குன்று வணங்கக் குனிந்ததோ—நின்றநிலை

௩௨௯. விட்டுத் திசைக்களிற்றை வெல்லவென்று காஞ்சிபுர
மட்டு மொருபயணம் வந்ததோ—இட்டிடைதான்

௩௩௦. என்று முறியா திருக்கத் தலைகீழா
நின்று தவஞ்செய்யு நீர்மையோ—வொன்றோடொன்

௩௩௧. மெய்யா வழக்கிட் டெதிரோ மறிப்பிருந்து
பொய்யா நடுநிலையிற் போவதோ—கையாற்

௩௩௨. நகைந்த வடிக்கனத்தைத் தத்த முகங்கள்
பகுந்தெடுத்துக் கொண்ட படியோ—மிகுந்துவரும்

௩௩௩. தொண்டருக்கா மூர்க்கர் துணிந்தாடுஞ் சூதுகள்போய்ப்
பண்டு வயிற்றிற் படுப்பதோ—விண்டு

௩௩௪. புகழ்ந்திடும் போதுநின்ற போர்மா ருசுபோல்
முகங்கவிழ்ந்த கொம்மை முலையாள்—மகிழ்ந்துவரும்

௩௨௫. கலைமதி - கசு - கலைகளை
யுடைய மதி; பூரணசந்திரன்.

௩௨௬. கண்கூடு - பிரத்தியக்ஷம்.

௩௨௭. முதுதமிழ் - தேவாரங்கள்.

௩௨௮. மதக்குன்று - யானை.

௩௨௯. காஞ்சிபுரம் - காஞ்சீகர
ம், காஞ்சியெனும் ஆபரணத்தை
யணிந்த இடை.

௩௩௧. எய்யா - இளையாத. ம
றிப்பு இருந்து - மறியலிருந்து. நடு
நிலை - இடையுள்ள இடம், நடுவுநிலை
மை.

௩௩௨. பகுந்து - பங்கிட்டு.

௩௩௩. மூர்க்கர் - மூர்க்கநாயனார்,
விண்டு - இராமர்.

௩௩௩. வேட்டுணை யாடவரை வென்று சயங்கொள்ளத்
தோட்டுணை தேடுந் துணைக்குழையாள்—நாட்டுறையும்
௩௩௪. மாந்தரையுந் தேவரையும் வாளமர் செய்வதற்குக்
கூந்தலரண் போய்ப்பார்க்குங் கூர்நிழியாள்—வாயந்த
௩௩௫. பளிக்கு நிலத்தும் பதித்திருகண் ணடி
விளைக்கு மொளிப்பசம்பொன் வீட்டும்—ஒளித்தொளித்தப்
௩௩௬. பூவைய ரன்பு பொருந்தவினை யாடுங்கால்
தேவை யரன்பவனி செப்பினார்—பாவை
௩௩௭. பழுதாதல் கூறுத பண்டை மறைபோ
லெழுதாத வேற்கண் ணிணையும்—எழுபிறவி
௩௩௮. வேலை யகன்று விடுஞ்சைவர் போன்றுதிரு
மலை யகன்ற மலர்க்குழலும்—சீலமுறும்
௩௩௯. முன்னவரை வெல்லு முனைப்படைவேள் போற்கரும்பு
தன்னை வரையாத் தனதடமும்—மன்னினார்
௩௪௦. என்ன விருக ணெழுதாண் மலர்முடியார்
கன்ன லெழுதாள் கடிதெழுந்தாள்—அன்னங்கள்
௩௪௧. பின்பதறி வானைவிட்டுப் பேர்ந்தோடச் சென்றாளுள்
என்பதறி வானை யடிபணிந்தாள்—வன்பிலங்கை
௩௪௨. ஏற்றமுறு வேந்து மிருவர் முயலகரும்
கூற்றமு மஞ்சங் குரைகழலும்—தோற்றுபுலி
௩௪௩. தான்றுக னஞ்சு தளரும் திருவரையு
நான்றுக னஞ்சு நகறுனியும்—கூன்முதுகுக்

௩௩௩. வேள் துணை - மன்மதனை
யொத்த.

௩௩௪. கூந்தல் அரண் - கூந்த
லாகிய காட்டரண்.

௩௩௫. தேவை அரன் - இராம
நாதர்.

௩௩௬. எழுதாத - மை எழுதப்
படாத.

௩௩௭. திருமலை - விஷ்ணுவை,
அழகிய பூமலை.

௩௩௮. வரையா - எழுதாத, நீக்
காத.

௩௩௯. கன்னல் - கரும்பு; தொய்
பில்.

௩௩௯ - ௩௪௨. கண்ணினீண்டினி
ல் மையெழுதாள், குழலில் மலர் மு
டியாள், தனதடத்திறு கன்னலெழு
தாளாய்.

௩௪௩. பின்பதறி. அன்மது அ
றிவானை.

௩௪௪. வேந்து - இராவணன். இ
ருவர் முயலகர் - முயலகனென்னு
ம் அகரன், முயலை அகத்தேயுடைய
சந்திரன்.

௩௪௫. முகன் கஞ்சு தளரும்
முகம் னெந்து தளருதற்குக் காரண
மான.

௩௪௬. சுச்சபமும் வெள்ளைக் கருமாவும் பச்சைநிற
மச்சமு மச்சமுறு மார்பிடமும்—உச்சமுறும்

௩௪௭. முப்புர மஞ்ச முதுவலுங் காமவே
ளப்புர மஞ்ச மணிததனு—மொப்புரையா

௩௪௮. மேககப் பணியு முதிர் பணியும் பாரிருளு
மாகத் திருளு மடர் விழியும்—லோகம்

௩௪௯. முடிச்சிட்ட நாவின் முகுந்தனயன் சென்னி
முடிச்சிட்ட மாலே முடியுந்—துடிச்சிட்ட

௩௫௦. விண்ணவ ஞ்சமந்த வெண்பொடிப் பூச்சுமன்ப
பெண்ண வரஞ்சமந்த வின்னருளுந்—கண்ணாரக்

௩௫௧. காண்டோறுங் காண்டோறுங் காயங் குளிப்பெய்திப்
பூண்டோறும் பூண்டோறும் பூட்ட விழந்தாள்—ஆண்

௩௫௨. மாற னடித்த மதுரையிலே யஞ்சராமல்
மாற னடித்த மகம்பாரீர்—நீறணியும்

௩௫௩. வெட்ட வெளியாரா மேனியா ரோரிடையன்,
வெட்ட வெளியாராய் விட்டாரோ—முட்டவருள்

௩௫௪. தங்கலா லேறு தனவார்க்குச் சாக்கியனா
தங்கலா லேறு சகித்தோ—இங்கிவர்க்குக்

௩௪௬. வெள்ளைக்கருமா - சுவே
தவராகம்.

௩௪௭. அப்புரம் - அந்த உடம்பு;
அழகிய உடம்பும், அம்பினது உரமு
மாம்; புரம் - உடம்பு.

௩௪௮. மேககப்பணி - மேகமா
கிய பாம்பு. முதிர் பணி - முதிர்ந்த
இராகுக்கேதுக்களாகிய பாம்புகள். பா
ரிருள் - புறவிருள். ஆகத்திருள் -
அகவிருள். விழிகள் சோம சூரியாக்
கினிகளாதலின், பணி முதலியவை
அஞ்சுவனவாயின.

௩௪௯. முடிச்சிட்டநாள் = முடித்
திட்டநாள் - அழித்த காலம். முடி
ச்சிட்ட = முடித்திட்ட-கட்டிய. துடி
ச்சு - துடித்து. இட்டம் - இஷ
டம்.

௩௫௦. விண்ணவர் அஞ்சம்,
ண்ண வரம் சுமந்த.

௩௫௧. ஆண்டவர் - சோமசந்தா
க்கடவன்.

௩௫௨. மாற நடித்த மதுரை, மா
றன் அடித்த மதம் - பாண்டியன் அ
டித்த செருக்கு.

௩௫௩. வெட்ட வெளியாராம் மே
னியாரெனவும் வெட்ட எளியாரா
யெனவும் பிரிக்க; “வேயின்ற முத்
ர்தமை வெட்டினு னேயிடையன்
என்பது இரட்டையர் பாடல். இ
யன் வெட்டியது திருநெல்வேலி
நிகழ்ந்த செய்தி.

௩௫௪. ஏறு தனவார்க்கு - இ
த்தை நீக்காதவார்க்கு. சாக்கிய
தம் கல்லால் ஏறு.

௩௫௫. கண்ணிடந் தப்புமெனக் காலா லுதைத்தொருவன்
கண்ணிடந் தப்புவதுங் கா தலோ—பெண்ணமுதம

௩௫௬. அங்கிதஞ் செய்ததுபோ லங்கைவளை யால்முலையா
லங்கிதஞ் செய்த தம்குருமோ—இங்கிதந்தான்

௩௫௭. என்னென் றுணைந்தா ளிறைவர் திருமேனி [ன் ரங்
பொன்னென்றல் பூவென்றல் பொய்யென்றான்—பின்னென

கூறத் தரமன் றெனக்குழைநதான் கொன்றையின்மே
லாறத் தரமன்றென் னுசையென்றான்—மாறற்ற

௩௫௮. அம்புயத்தான் போல்வா ன நுந்மழ குங்கண்டு
செம்புயத்தான் மால் சிறிசெறிதது—நம்பெருமான்

பாரிசைவ னும்பர் புகிசிறைவன் றென்றேவை
பூரிசைவன் போதா னுலா.

வாழி.

சேது நகர்வாழி தீர்த்தங்கள் வாழிசந்த
மாதனம வாழிபர மன்வாழி---காதலித்தாய்
வாழி சிவசாரபம வாழிதலத் தார்வாழி
வாழிமனு வேந்தன் வளம்.

தேவையுலா முற்றிற்று.

இராமநாதர் திருவிடித் தாமரைகள் ஆணை.

ஊ

௩௫௯. கண் இடம் தப்புமென. போல். அங்கிதம் செய்தது - அடை
சுருவன் - கண்ணப்பநாயனார். கண் யாளஞ்செய்தது.
இடநது அப்புவதும். பெண்ணமு ௩௫௯. 'என்னென் றுணைந்தான்'
தம் - உமாதேவியாரா. எனறும் பாடம்.

௩௬௦. அக்கு இதம் செய்தது ௩௬௦. செம்புயத்து ஆள் மால்

இராமநாதர் துணை.